

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lasku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh žehnává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, tečí
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 4.

Sobota (Saturday) 24. 1. (January) 1987

Jindřich Nermut: O NOVOU ČESKOU SVĚTICI MÁ SE JÍ STÁT BLAHOŠLAVENÁ ZDISLAVA Z KRÍŽANOVA A LEMBERKA

Český národ je opravdu šťastný, a proto dosud přežil všechny své pohromy, že již na úsvitu svých dějin měl svoje svaté muže i ženy vynikající zbožností a na tehdejší dobu i vzdělaností: sv. Václava, Ludmílu, Vojtěcha, jakož i bl. Mladu a Anežku. O rozmnožení této řady českých světců a světic se právě jedná v Římě. Papež Jan Pavel II., který je rodák z kraje v historii úzce spjatým se zeměmi Českého království, pravděpodobně v nejbližší době prohlásí blahoslavenou Anežku českou konečně za svatou. Doma na tento okamžik svatořečení toužebně čekají. Jistě to posílí jejich víru a polěší i nás věřící krajany rozváté po světě.

Mimoto se v Čechách už také

formuje hnutí, které si bere za cíl podporovat svatořečení současnice a následovnice blahoslavené Anežky - blahoslavené Zdislavy z Krížanova, vzorné matky a dobrodělky, paní z Lemberka. Zbožná ta žena nebyla ani královskou dcerou, ani řeholní sestrou, ale příkladnou manželkou a milující matkou, která vedle svých rodinných povinností, zasvětila svůj život péči o nemocné, chudé, opuštěné a strádající. A takových lidí bylo v těch dobách v celé křesťanské Evropě více než si myslíme, ale dnes jí chybějí.

Její hlavní životní data:

Blahoslavená Zdislava se narodila někdy mezi rokem 1220 až 1223. Byla nejstarší z pěti dětí v rodině Přibyslava z

Obraz paní Zdislavy na oltáři v Jablonném, který namaloval prof. František Mervart.

Křížanova, který vlastnil území v okolí Zďáru na Českomoravské vysočině. Její matka byla jihoevropská kráska, původem ze Sicílie. Jmenovala se Sibyla a bývala dvorní dámou královny Kunhuty, manželky krále Přemyslovce Václava I. Oba manželé vynikali upřímnou zbožností a dobročinností. V Kristově církvi viděli nejlepší chovatelku lidu a proto ji štědrě v Čechách podporovali i zakládáním klášterů. Jmenovitě Kláštera minoritů v Brně a cisreciáků ve Zďáře. A tak měly jejich děti od mládeži zářný příklad rodiny, žijící křesťanským duchem.

Zdislava - vedle vzorné výchovy v rodině - nabyvala také vzdělání v klášteře dominikánek v Brně. Ještě jako mladička dívka se pak provdala za předního šlechtice v království - pana Havla z rodu Markvarticů. Rod ten vlastnil rozsáhlé území v severních Čechách. Území to však bylo z největší části porostlé těžko přístupnými pralesy, plnými divoké zvěře a stejně divokými loupežníky. Tam, do hornatého kraje s drsným podnebí následovala Zdislava svého manžela někdy před rokem 1240. A tam též nad Panenským potokem - necelé dvě míle od osady Jablonné - započali stavět mocný hrad Lemberk.

Hradiště a malá osada Jablonné stávaly v tom kraji už o několik století dříve. Bylo to

Barokní chrám sv. Vavřince v Jablonném v Podještědí, zbudovaný nad hrobem paní Zdislavy z Lemberka, zakladatelky původního kostela, zasvěceného sv. jáhnu Vavřincovi už v 13. století.

sidlo knížat kmene Charvatů, a právě za jednoho z nich se provdala sestra sv. Václava - Přibyslava. Vychována ve víře od své báby sv. Ludmily, vykonala mnoho dobrého pro pradávno osadníky Jablonného. Když zemřela, byla želena mnohými; byla pohřbena pod vrchem Krutinou, kde dosud stojí kaplička. Její ostatky nechal Karel IV. v r. 1367 převézt do Prahy a uložit v chrámu sv. Víta.

Když se do toho kraje přistěhovali manželé Havel a Zdislava, bylo bývalé hradiště už dávno opuštěné a zpustlé. Noví osadníci musili mýtit pralesy a zakládat pole, louky a pastviny. Jejich nový domov - pevný hrad Lemberk - byl dostavěn v r. 1241. Od té doby se jeho zakladatel a majitel podepisoval Havel z Lemberka. V tom čase

vznikly v Čechách sváry mezi králem Václavem I. a jeho synem Přemyslem Otakarem. Mnoho lidí, ozebračených válečnými poměry, utíkalo ze středních Čech na sever k saským hranicím a dovolávali se pomoci paní Zdislavy, která se stala už známou jako útočiště bédných, hladových a nemocných bezdomovců. Mnozí z nich našli ochranu pod Lemberským hradem a natrvalo se usídlili v Jablonném, které tím vzrostlo na městečko. Havel z Lemberka často dlel mimo svoje panství, a tak tíha zodpovědnosti za rodinu i hospodářství doléhala těžce na slabá bedra jeho mladé choť Zdislavy.

Vedle těchto povinností založila Zdislava v Jablonném špitál pro nemocné a pak spolu s (Dokončení na str. 11)

Musical score with lyrics: Lid český z ví-ry stale - té, jež k tobě, Kriste, vzhlí - ží, s dů-věrou, s myslí dí - tě-te, tvář zvedá k tvé-mu kří- ži. A před oltářem tvým vždy věrně kleká s ním, Zdislava dívka Pá - ně .

Nová mešní píseň k bl. Zdislavě - zpívání dnes u nás doma. Text složil komunisty dlouho zaláňovaný básník Václav Renč (* 28.XI.1911 ve Vodochodech u Roudnice a † 30.IV.1973 v Brně.) Zhudebnil ji současný hudební skladatel Mistr Petr Eben, a celkem má sedm slok.

Sloupek informací

o druhém pravdivém článku
čs.-kanadského novináře

Lubora Zinka,
který tak „dopálil“ Sověty,
že proti němu protestovali.

Připomínka k 1. Zinkovu článku z minulého Sloupku informací.

V minulém vydání H.N. (roč. XII. č. 3 ze dne 17. ledna 87) jsme věnovali celý tento Sloupek pobouřenému protestu Moskvy proti obsahu článků kanadského novináře čs. původu Lubora J. Zinka, dopisovatele torontského deníku „Sun“, o němž se občané SSSR dověděli z kanadského rozhlasu CBC v jeho programu v ruštině, vysílaném do éteru nad nedohledné pláne širé sovětské země. Co žurnalista Zink napsal a jak na sovětský protest proti pravdivému obsahu jeho článku klidně reagovalo kanadské velvyslanectví v Moskvě, to bylo právě předmětem našeho minulého Sloupku.

Dnes přinášíme svým čtenářům stručný obsah hlavních myšlenek druhého Zinkova článku z torontského deníku „Sun“, který rovněž sovětské „velekněze komunismu“ v Moskvě tolik pobouřil. Jakmile se s jeho obsahem seznámíte ihned pochopíte, proč Sověty

tolik rozčílil. Opět „tál do živého“, protože odhaluje pravou tvář komunismu a říká o něm nahou pravdu.

Tento druhý Zinkův článek vyšel v torontském „Sun“ 31. října 1986, Moskva se o něm dověděla z kanadského vysílání v ruštině 12. listopadu, a hned za týden už na jeho „živý a pomlouvačný“ obsah tak pobouřeně reagovala. Z tisku jsme se pak o tomto sovětském protestu dověděli teprve 12. prosince 1986.

Tolik na vysvětlenou pro ty, kteří snad minulý náš Sloupek informací nečetli.

□
Komunistům nikdy v ničem nevěřte! Veřejně a neostyšně lžou!

Zinkův článek z 31. října 86 má zcela jednoznačně jasný nadpis: **Žádným sovětským mírovým gestům nelze důvěřovat! (Poznámka redakce: Náš řádkový arcibiskup kardinál Beran, dachovský vězeň nacistů a dlouholetý vězeň rudé totality komunistů, nám za své návštěvy mezi námi v USA v r. 1966 častokrát**

opakoval: „Víte, draží, komunistům nelze nikdy v ničem věřit. V kriminále jsem poznal několik charakterních idealistických jednotlivců, kteří v komunistickém mezinárodním hnutí viděli ve svém mládí lék na všechny sociální nespravedlnosti ve světě, ale vůbec neznali jeho zvrácenou podstatu, až se teprve sami stali obětmi t.zv. „čistek“ komunistického policejního režimu. Pamatujte si: marxistický sovětský komunismus je fanatická mocenská mašinerie, která je rozhodnutá zničit Boží obraz v člověku za každou cenu a všemi prostředky. Co bylo včera dobré, zítra může být špatné a obráceně. Leninem vytýčený cíl - dosáhnout vlády nad světem - jim „posvěcuje“ všechny prostředky! Lež, krádež, násilí, mučení, týrání, psychologický nátlak, materiální i duševní zničení silných osobností, vyhladovění, vyvraždění všech možných buněk odporu a chladnou likvidaci pro ně nebezpečných charakterů. A takový komunismus zůstane, dokud se nevzdá svých světavládých cílů. A vzdá se jich tehdy, až k tomu bude donucen. To se také nakonec stane. Nikoliv však globální nukleární válkou, jejíž hrozba je docela spásonosná, protože obě strany vědí, že po masivní nukleární válce by toho už na naší zeměkouli - kromě krysu - mnoho živého nezůstalo. Komunismus přestane být pro světovou chudinu přitažlivý, až věřící křesťané budou opět upřímnými křesťany, budou se poctivě snažit podle evangelia žít, a to je pak uschopní hledat a najít spravedlivá řešení na hlavní problémy sociální nespravedlnosti, které komunismus sám nikdy nenajde, poněvadž má zcela pochybenou představu o člověku. Pán Bůh zřejmě tedy nebezpečí komunismu používá k tomu, aby nás přivedl k vnitřnímu obrácení a stali jsme se opravdovějšími křesťany a tím i lepšími lidmi.)

Zpět nyní k Zinkovu článku: Jeden ze zdánlivě nejvíce neuvěřitelných aspektů schůze Reagana s Gorbačovem na Islandě byla najednou ochota sovětského diktátora odstranit celou kategorii dálkových zbraní středního dosahu z Evropy.

V myslích veřejnosti ještě zůstaly matné vzpomínky na to, jak Moskva dříve pohrdavě zamítla Reganův návrh na „optování pro nulu“, jak napálení pícníci zuřivě bojovali až do poslední chvíle pro moskevské zájmy, a jak se u konferenčního stolu v Ženevě vedly dlouhé a plané řeči o odzbrojení. Proto

pak není divu, že na této straně Železné opony si lidové masy vykládaly náhlý obrat Moskvy jako potvrzení toho, čemu samy chtěly věřit.

Čtěly a chtějí věřit tomu, že dnešní hlavní člověk v Kremlu - „vládce nového stylu“ - je osvíceným reformátorem - takovým, jak jej většina západních sdělovacích prostředků představovala od prvního okamžiku, kdy se objevil s pláštěm sovětských diktátorů na svých ramenou. Velmi často se doufá, že jeho domnělé úsilí o „liberalisaci“ a „demokratisaci“ říše Gulagu zmírní a nakonec vyřeší napětí strachu z války mezi Východem a Západem. Existují-li pak skutečné důkazy o pravém opaku, o tom, že SSSR nám lže, že se jen přetvařuje a ve skutečnosti chce Západ jen obelstít, to už Západ slyšet nechce. Všechny naděje na klidné spolužití s mezinárodním komunismem jsou a nadále budou pouhým zbožným přáním, pokud nejvyšší „bonzové“ komunistické monopolní moci v SSSR na jejichž výběr nemá lid žádný vliv zůstanou oddáni tzv. „Leninovu odkazu“. Jak jsem ve svých nedávných článcích znovu ukázal a odůvodnil, tento jeho odkaz je shrnut v neúprosném úsilí o to, aby se komunisté nakonec zmocnili vlády nad celým světem.

□
Leninův odkaz „po lopatě“.
Protože tento konečný

sovětský cíl, vytčený a postulovalý Leninem, byl vysloven v době, kdy jeho dosažení bylo naprosto nesmyslné a mimo dosah i těch nejdívovějších snů, Lenin dal komunistům zároveň také do vínku příkaz: „Celosvětovou revoluci nespouštějte nikdy se zřetele a už jen naše heslo „Proletáři všech zemí, spojte se!“ - vám ji musí stále připomínat. Bylo by však bláhové se o ni pokoušet, celosvětově pokoušet, dokud nezaručíme vítězství své revoluce doma v SSSR. Tu pak nejsme schopni zaručit rychlým hospodářským rozvojem, protože naše země je průmyslově hrozně pozadu za Západem. U moci se udržíme jen policejní a vojenskou mocí, jím budeme říkat vůle lidu a diktatura proletariátu. Rudou armádu nám už organizuje soudruh Trocký a policii „Čeku“ soudruh Jagoda. Tyto dvě složky naší nové komunistické společnosti nám jediné mohou revoluci zachránit. Teprve potom se můžeme pustit do výstavby těžkého průmyslu a do kolektivizace zemědělství, abychom mohli proletářům světa nabídnout - kromě hesel - i nějaký konkrétní příklad. To však lehké nebude, a proto prozatím je naším nejpřednějším úkolem zaměřit všechno na vojenskou výstavbu SSSR, aby naše Velká říjnová revoluce vůbec přežila.“

K provedení tohoto svrchovaně nesnadného úkolu bylo potřebí značné pomoci

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

January 24, 1987 — Vol. XII. No. 4.

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdečně zve na

XXXVI. REPREZENTAČNÍ PLES
pořádaný v sobotu večer
24. ledna 1987

v plesové síni hotelu

**THE RITZ-CARLTON
CHICAGO**

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1987

Taneční vystoupení Besedy/Domov

Hraje známý orchestr Bill Scott

VEČERNÍ ÚBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotové)

Večeře v 7 hod.

Vstupné včetně večeře \$50.00

Prodej vstupenek a rezervace stůlů v úřadovně ČSNRA
7656-1117 - Úřední hodiny 9.00 A.M. - 2.00 P.M.

právě Západu - v první řadě USA - označených jinak Leninem za hlavní oběť budoucí expanse rudého totalismu, který není ničím jiným než mezinárodním fašismem, obarveným na rudo. K získání této nutné pomoci Západu, Lenin komunistům předepsal bezohledné užívání „jakékoliv lsti, klamu, vychytralosti, nezákonných prostředků, zatajování pravdy“ - kteréhokoli myslitelného podvodu, včetně občanského „mírového soužití“ (dnes zvaného „Détente - obleva“), jakož i využití nainvénovaného idealistického pacifismu v „buržoasních demokraciích“.

Stratégové Kominterny (komunistické internacionály) světové revoluce si rychle uvědomili nesmírný potenciál toho, budou-li si pohrávat s city západního světa pro mír a odzbrojení. Že této nehorázné lsti přičítali velkou důležitost je viditelné už z pomluvy, kterou vysoký aparátčík Kominterny Dmitri Manuilski ve dvacátých letech přednesl před třídou graduantů Leninovy školy politické strategie (rozuměj „války“) v Moskvě. Jeden tehdejší graduant shrnul takto jeho vášnivou řeč:

„Totální válka mezi komunismem a kapitalismem je nevyhnutelná! Dnes však ještě nejsme dosti silní k podniknutí útoku. Naše chvíle však určitě přijde... Buržoasii je nutno uspat! Až ten čas přijde a budeme vojensky silní, zahájíme nejspektakulárnější mírové hnutí, které kdy svět poznal. Předložíme svým nepřátelům nejúchvatnější nabídky a učiníme jim neslychané ústupky. Kapitalistické země, hloupé a dekadentní, budou s radostí spolupracovat na své vlastní zkáze. Budou zhyžekané, nebudou chtít bojovat, my je obklíčíme hospodářsky a politicky. Dame jim „šach - mat“ a nezbyde jim než se vzdát.“

Není naprosto nerozumné vidět starý plán předvídaného Manuilského v posledním nejokázalejším Gorbačově „mírovém gestu“. Také není nerozumné vážně zapochybovat o správnosti výkladů liberálních západních novinářů a komentátorů, kteří se nám snaží namluvit, že Gorbačov došel k přesvědčení změnit postoj svých předchůdců, kteří odmítli přijmout původní Reaganův plán na odstranění hrozby z dálkových střel v Evropě. Podle těchto prostodušných výkladů prý sovětská politika nyní upřímně chce každého nechat na pokoji a pouze usiluje o narovnání s druhými.

Gorbačov chce za každou cenu přimět USA k odkladu vybudování Reaganova obranného programu SDI a všemi prostředky rozvíří novou mírovou propagandu.

Gorbačov, který nyní vidí, že hrozba sovětských střel SS-20 proti západní Evropě byla zneutralisována střelami NATO, svou nabídkou pouze uznává sovětskou porážku. Jeho střely SS-20 jsou totiž dnes už bezcenné. Podle slov Bill Buckley-ho jsou Kremlu pouze dobré pro náivní a zaslepené pícníky, aby zahájili „mírovou kampaň“ pro zrušení programu SDI.

Gorbačovův ústřední zájem a hlavní úkol v jeho roli současného „Strážce a vykonavatele Leninova odkazu“ je uchovat - úsilím či klamem - všesvětovou strategickou převahu SSSR, pracně dosaženou v sedmdesátých letech za uspávajícího a přitom tolik hlučného klamu oblevy, s pomocí „hloupých a dekadentních kapitalistických zemí.“

Gorbačov zřejmě není přesvědčen názory některých lidí na Západě, že prý projekt SDI je neuskutečnitelný: Soudruh Gorbačov jasně rozpoznal, že Reaganův obranný projekt SDI uskutečnitelný je, že USA by jej mohly mít do deseti let k dispozici a potom, že kterákoli administrace ve Washingtoně - ať republikánská či demokratická - by mohla dát „šach - mat“ Moskvě. V tomto světle je pak velmi jednoduché pochopit, proč je soudruh Gorbačov

najednou ochoten k jakési dočasné domluvě s USA s podmínkou, že Reaganova administrace upustí od svého plánovaného projektu SDI, alespoň během příštích deseti let, aby si nějaký podobný obranný systém měli čas vybudovat Sověti! Proto Gorbačov nyní mobilisuje své obrovské zdroje psychologické války a užívá své nevšední vychytralosti pro vedení mezinárodní kampaň na odstranění nebo aspoň na oddálení amerického programu SDI. Bude to největší, pro Západ sebeničivá mírová kampaň, kterou svět kdy viděl. Touto kampaň mají být ovlivněny zbyývající desorientované svobodné společnosti. Obratně vytvořil iluzi, že v Reykjavíku supervelmoci se přiblížily téměř „na dosah ruky“ k dějinným dohodám o kontrole zbraní a o odzbrojení, a že konečně uzavření těchto všeobecně požadovaných smluv ztroskotalo pouze Reaganovou neústupností vybudovat vesmírovou obranu SDI, kterou mu US kongres beztoho nechce schválit, a proto je dobrý „americký lid“ stále věrným spojencem sovětského lidu, ale Reagan sám je válečným štváčem a trpí stařeckou „posedlostí“ mít převahu nad SSSR, kterou Moskva nesmí nikdy připustit, má-li docílit splnění „Leninova odkazu“.

Tím hodil Gorbačov začáteční sněhovou kouli, která se nyní má rozrůst v obrovskou lavinu mírové propagandy - zcela podle „Leninova odkazu“.

Debutantky XXIX. reprezentačního plesu od leva sedí: Michelle Roderová, Michelle Kuncová. Od leva stojí: Erika Millerová, Věra Gajdová, Jane Štastná, Denise DeMaria, Angela Lenke, Zuzana Horáková. Na obrázku chybí: Míla Šebestová.

XXIX. REPRESENTAČNÍ PLES

Sdružené Československé organizace metropolitního Chicaga pořádají opět tradiční Reprezentační ples, pořadím již dvacátý devátý a sice

v sobotu 7. února 1987

ve velké taneční dvoraně Union Hall, Joliet Rd. a La Grange Rd. v Countryside, Ill. Ples je připravován v mimořádném rozsahu v duchu našich národních tradic, jak tomu bývalo za dob svobody naší rodné vlasti. Bude to opět velká společenská událost našeho krajanského života chicagské oblasti.

Ples bude zahájen přesně v 8:30 hod. večer promenádou a valčíkem a ihned bude následovat tradiční uvádění debutantek plesu s tanečním doprovodem naší mládeže. Tento pěkný program, který je již dlouhá léta součástí našich Reprezentačních plesů, navícuje a bude řídit známý taneční mistr Zdeněk Machálka se svou manželkou Vlad'kou. Pro letošní ples se přihlásilo 8 mladých dívek pro jejich prvý společenský „debut“.

K tanci budou opět vyhrávat dvě hudby: Tradiční dechovka za řízení George Píchy - a moderní taneční orchestr „Eddie Woods“, které jistě uspokojí všechny návštěvníky plesu. Výborná domácí kuchyně bude dobře zásobena chutným českým jídlem a bude otevřena již od 7 hod. večer. Rovněž bar uspokojí naše návštěvníky domácími i importovanými nápoji.

Vstupné je 12.00 dolarů za osobu. I letos se očekává mimořádně velká návštěva, a proto doporučujeme, abyste si včas zajistili rezervaci stolů a zakoupili vstupenky u Fy: Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd. Berwyn, IL 60402, tel. 749-1346.

Zveme Vás, milí přátelé, k

účasti na XXIX. Reprezentačním plesu. Věříme, že naše pozvání neodmínete a přijdete mezi nás strávit příjemný večer v přátelské a družné zábavě.

Těšíme se na shledanou s Vámi v sobotu 7. února 1987.

Plesový výbor

Exulant Jan Novák získal cenu Sandburg

Chicago. - Mladý Jan Novák, který přišel do USA jako chlapec se svými rodiči - exulanti z Československa, kde se v únoru r. 1948 podvodem a násilím zmocnili politické moci komunisté, a dnes žije v Chicagu, získal cenu „Carl Sandburg“ na rok 1986 za svůj první román „The Willy's Dream Kit.“

Novákův román jedná o profesoru latiny na střední škole, který žil v Československu za nacistů a komunistů. Nedovedl se však přizpůsobit ani životu v USA, když s rodinou po tragickém čs. únoru vyemigroval nakonec do ciziny a zakotvil v Chicagu.

Tuto cenu, ve výši 500 dolarů, založili přátelé veřejné knihovny Chicaga pro spisovatele, žijící v Chicagu. Stejnou cenou byli poctěni také Franz Schultze, bývalý kritik umění pro noviny „Sun - Times“, za své dílo „Mies Van Der Rohe: A Critical Biography“, a Betty Bates za svou knihu pro děti „Thatcher Paine-in-the Neck“, jednající o životě nemanželských dětí. - Kněz sociolog Rev. Andrew Greeley byl vybrán pro cenu „Freedom to Read“.

Tyto ceny byly uděleny už 1. listopadu 1986 při 8. výročním plesu „Literární umění“ v Chicagu v Chicago Public Library Cultural Center, 78 E. Washington.

Našemu literárně talentovanému „českému Honzovi“ ze srdce gratulujeme!

★ ★

**Kašpárkovo
loutkové divadlo,**

v sobotu 31. ledna 1987
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klaní se vám Kašpárek!!

★ ★

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

DOBA "BĚHEM ROKU"

3. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — dej, at' jednáme, jak se ti líbí, — abychom oplývali dobrými skutky — ve jménu tvého milovaného Syna Ježíše Krista, našeho Pána. — Neboť' on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAJÁŠE (Iz 8, 23b-9, 3)

V prvé době ponížil Hospodin zemi Zabulon a zemi Neftali, v poslední době však oslaví Mořskou cestu, kraj za Jordánem, Galileu pohanů.

Lid, který chodil ve tmě, vidí velké světlo, obyvatelům temné země vychází světlo. Dává mábno jasotu, zvyšuje radost; veselí se před tebou, jako jásá ve snu, jako plesají ti, kdo se dějí o kořist.

Neboť' jho, které ho tížilo, prut na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jal složil jako za midjanských dnů.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANUM (1 Kor 1, 10-13, 17)

Napomínám vás, bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista: Buďte všichni zajedno a at' nejsou mezi vámi roztržky. Stejně usuzujte a stejně smýšlejte.

Lidé z Chlova domu mi totiž o vás oznámili, moji bratři, že se mezi sebou hádáte. Mluvím o tom, že každý z vás říká něco jiného: "Já drím s Pavlem!", "já zase s Apollem!", "a já s Kéfo!", "já s Kristem."

Je Kristus rozdělen? Což byl za vás ukřižován Pavel? Nebo ve jménu Pavlova jste byli pokřtění?

Kristus má totiž neposalal křtít, nýbrž spíše kázat radostnou zvěst, a to ne nějakou slovní moudrostí, aby Kristův kříž nebyl zhasen své působivostí.

BLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 4, 12-17)

Když Ježíš uslyšel, že Jan je uvězněn, odebral se do Galileje. Opatřil Nazaret a uvadil se v Kafarnaum při moři, v končinách Zabulon a Neftalim, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izajáše:

"Země Zabulon a země Neftalim, země k moři, za Jordánem, Galilea pohanů — lid bydlící v temnotách uviděl velké světlo; světlo vzšlo nad téní, kdo seděli v krajně stínu smrti."

Od té chvíle začal Ježíš kázat: "Čiňte pokání, neboť' se přiblížilo království nebeské."

P. Adalbert M. Zuna:

III. NEDĚLE „BĚHEM ROKU“

neděle dne 25. ledna 1987

Neděle „během roku“ - od doby vánoční do postu, a pak znovu od konce velikonoční doby až do konce církevního roku - nás uvádějí do poselství království Božího na zemi. Je to doba Ducha svatého. V jeho světle duchovně vidíme to, co se událo v Galileji a v Judsku po dobu tří let veřejného Kristova působení. Slyšíme jeho slova. Jsou nám předkládána jeho podobenství, jsme svědky jeho zázraku a činů lásky, kterými naplnil svou zemi v době tříletého hlásání Božího království. Jak Kristus Pán přislíbil - bude nám dáno poznání Pisma sv. nikoliv úsilím lidského bádání, ale pomocí Ducha sv. Jeho darem bude, že porozumíme mnoha pravdám, které i samotným jeho posluchačům v Galileji zůstaly skryty. Třebaže nás od doby Kristovy odděluje vzdálenost času a místa, jeho slova nám jsou právě tím odstupem času bližší. Duch svatý nám zjevuje jejich pravý smysl, účel a poslání jeho zázraku i celého díla vykoupění. I v naší době 20. století jsme tedy v pravém smyslu slova učedníky Kristovými, protože dějiny církve a světa jsou nám důkazem „navíc“ o Kristově Pravdě.

Evangelium tohoto dne je krátkou zprávou o počátcích Kristova působení v Galileji, jež byla východiskem celého jeho dalšího působení v Palestině až k jeho smrti a Zmrtvýchvstání v judském Jerusalemě a k založení Jeho církve o svatodušních svátcích ve Večeřadle.

1. Čtení (Isajáš 8, 23b - 9, 3)

Sv. Matouš psal své evangelium pro křesťany, obrácené ze Židovska, se často odvolává na mesijáská proroctví, aby jim dokázal, že v Kristu byla všechna proroctví bible splněna. V počátcích Kristova kázání v Galileji rozpoznal splnění pro-

rockého vidění Isajáše z jeho prvních knih. (Čtení je kratší část toho, co jsme slyšeli o nedávných vánocích při půlnoční mši svaté.) Úkolem proroka Isajáše bylo potěšit lid Boží příslibem, že čas hrozného ponížení a utrpení bude vystřídán dny slávy a radosti, i když jiné a jinak, než si to Židé představovali. Vše se vztahuje na historickou událost za života proroka v r. 734. Assyřský král Tiglath-pileser, přemohl tehdy severní část israelského království Samařsko, a odvedl mnoho z obyvatel do assyrského zajetí. Proroctví bylo zcela jistě dané Galileji. Zabulon a Neftali označovaly území Galileje v době Kristově. Běží však o „Galileji pohanů“. Už v době krále Salomouna, smísili se totiž obyvatelé těchto severních kmenů s pohany. Po odvedení Israelitů do područí assyrských vládců, usadilo se v severní části země mnoho assyrských pohanů. Kromě toho byla severní část Israele průchodní cestou, kde se stýkal východ s lidmi a s kulturami tehdejších „západních“ národů. V tomto smíšeném prostředí, v krajně otevřené i ostatnímu světu, zazářilo velké světlo. Když Spasitel opustil Galileji, po nepřátelství, které propuklo proti Němu a proti Janu Křtitelovi, splnilo se Isajášovo proroctví. Velké světlo zazářilo v Galileji! Matoušovo evangelium nám pak vysvětluje v čem bylo toto „světlo“. V Jeho příchodu na svět a v Jeho učení. Kristova výzva k pokání a k přijetí Jeho poselství plného milosti a pravdy s příslibem věčné radosti. Galileje byla tedy skutečně dějištěm prohlášení příchodu Božího království.

2. Čtení

(1. list ke Korint'ánům 10, 13-17):

Toto čtení je jakýmsi doplňkem předchozího vyhlášení Božího království. Evangelium bude muset vždy zápasit s lidskou slabostí a s nebezpečím, které je v nás. Se snahou zmenšit sílu evangelia a

přizpůsobit se „světu“, našim lidským zvyklostem a slabostem. Avšak, jen život podle evangelia v jeho čistotě může zachránit svět. Svatý Pavel, po neúspěchu v Aténách, sklídlil dobré ovoce svého kázání v Korintě. Protože musel brzy opustit Korinth, chtěl zůstat v písemném styku se svou křesťanskou obcí v obavě, že jeho krátké působení nestačilo dát konvertitům z pohanství potřebné světlo a sílu k pravému křesťanskému životu. Můžeme mu být vděční, že se musel dotknout mnoha vážných otázek, jež kdysi znepokojily křesťany v Korintě, a byly pak obnoveny i v následujících stoletích v různých formách v omylech, jež se vždy křesťanům a církvi vymstily. Hned na počátku svého listu, po úvodu plném pastýřské lásky, musí přejít k výtkám. Vidíme, že Korint'ané přes věrnost milosti, kterou přijali, byli jen slabí lidé. Rozdělili se na strany a skupiny podle toho, který z Apoštolů jim podal světlo víry a pokřtíl je. Kromě sv. Pavla, působil v Korintě i sv. Petr a Pavlův spolupracovník Apollo. Viděli tedy v přijatém evangeliu spíše lidi, než Toho, jenž je středem a důvodem evangelia - Krista! Sv. Pavel má nato jedinou odpověď, jediné řešení: „Nechte stranou své lidské zájmy, mějte jediný cíl, jediný zájem - Krista!“ A hned ukazuje v čem je síla pravého poselství Kristova. Je to jeho kříž. A tu se vrací k předmětu, o němž mluvil neustále ve svých listech. Nemůže se zpronevřit Kristu, protože síla evangelia je v kříži a v lásce Spasitelově, který přijal hroznou smrt, aby dokázal, že Bůh otevřel zdroje své milosti a zničil neodolatelnost hříchu obětí Kristovou, a otevřel zdroje své milosti každému člověku, který v Krista uvěřil. Je-li nám kříž středem Kristova poselství, ustoupí vše lidské a vše pochybné a hříšné do pozadí. Jen tak budeme jeho pravými učedníky a šťastnými členy Jeho království. Když církev i dnes působí v misijích, často se setkává se skutečností, že obrácení křesťané z pohanství si ponechávají něco ze svých starých zvyků a náklonností. Církev je netrestá, ale nepřestává jim podávat plné světlo nauky Kristovy. My, kteří jsme odchováni stoletími křesťanské kultury, máme větší povinnost být věrni celému evangeliu a mít jediný zájem, jediný cíl - žít pro Krista s vědomím, že síla evangelia je ve vykupitelské smrti Kristově. Ukřižovaný a Zmrtvýchvstalý Kristus je zdrojem našeho života.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučení sklenář u dědy a otce v Československu

**STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.**

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

*Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky —
i dle Vašeho přání*

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Evangelium (Matouš 4, 12-23):

Galilea byla prvním svědkem Evangelia Kristova. Po křtu v Jordáně a po čtyřicetidenním postu. prvním svědkem Spasitelovy moci byli svatebčané v Káně galilejské a pak Jeruzalém. V Judsku se začaly shromažďovat zástupy, aby slyšely slovo spásy a byly svědky jeho zázraků. Už jen po krátké době však začalo otevřené nepřátelství. Galilea dala Spasiteli jiné přijetí. I když neuspěl v Nazaretě, byli to především Galilejci, kteří byli svědky jeho zázraků a jeho první učedníci na břehu Jordánu byli dva učedníci z galilejského města Kafarnaum. Obyvatelé Galileje přijali bez předsudků slova dobré zvěsti z úst velkého proroka. Radostnou zvěst, kterou Spasitel přišel na svět lidem od Boha „vyříditi“ byla krátká: Čiňte pokání, změňte své smýšlení a jednání a přijměte s vírou pravdu, že Bůh chce otevřít brány spásy všem, a založit už na zemi své království. Je jisté, že Spasitel sám přinášel tuto zvěst s upřímnou radostí. I jako člověk musel být plný božské radosti, když viděl kolem sebe vždy větší zástupy lidí, kteří uvěřili jeho slovům a byli otevřeni milosti, jež jim dá důstojnost synů a dcer božích, naučí je správně a šťastně žít, aby došli svého věčného cíle. A Spasitelova slova měla i další odezvu. Galilea byla, jak už víme, „přechodní zemí“ mezi východem a západem, průsečíkem kultur pohanů a Židů, kteří věřili v jednoho jediného Boha, čemuž pohané nemohli stále rozumět, a přesto byli též pozváni do budoucí církve vírou v Krista. Na pláních Galileje došlo ke splnění Isajášova prosvětlení, že i pohanům vzejde světlo a uslyší dobrou zvěst. Život Galileje se soustřeďoval kolem Genezaretského jezera - (Prorok Isajáš viděl „lid kolem moře“) - Středem působení Kristova se stalo město Kafarnaum na břehu Galilejského jezera. Přes to, že Herod sice postavil nové město na protějším břehu jezera a dal mu jméno po římském císaři Tiberias Kafarnaum, trochu více na sever, bylo důležitým střediskem všeho hospodářského a obchodního života v Galileji. Bylo proto také otevřené ke všemu, co se dělo v tehdejší době všude kolem u sousedů israelského národa. A už to snad bylo i názorem budoucna, že galilejští rybáři s plnou mocí svého Mistra po odchodu Božího Syna ze Země budou poslání jako rybáři lidí z konečného dějiště Evangelia - z Jerusalema - jako nositelé Dobré zvěsti ke všem národům do celého světa.

Václav Hyvnar odešel do výslužby

V pátek 19. prosince 1986 vlála na hlavním stožáru clevelandské radnice československá vlajka. Stalo se tak z příkazu mayorá města George V. Voinoviche: tímto nezvyklým gestem se mayor a město Cleveland loučilo s Václavem Hyvnarem, který toho dne odcházel do výslužby.

Václav Hyvnar pracoval ve veřejné správě (okresu, státu a města) 24 let. Skoro 14 let vedl starostovi etnické záležitosti s titulem „Executive Assistant to the Mayor in charge of ethnic affairs.“

Hnutí národnostních skupin v Ohio, jehož je Hyvnar spoluzakladatelem společně s býv. mayorem Ralphem Perkem, uspořádalo na Hyvnarovu počest skvělý banket na rozloučenou. Konal se 17. prosince 1986 ve vánočně vyzdobeném sále restaurace „Hofbrau House“ za účasti téměř 300 hostů. Byli mezi nimi přední představitelé veřejného života, početná delegace z české a slovenské komunity a zástupci více než 20 národnostních skupin.

Program taktně řídil dlouholetý osobní přítel Václavův, mayor-emeritus Ralph Perk. Otec Jan Anděl, místopředseda Národního svazu českých katolíků, přednesl invokaci a zároveň hřejivými slovy ocenil Václavovu činnost v Distriktním a Národním svazu. Básník Přemek Kocián přednesl svou zdravotní ve volném verši a br. Josef Kocáb, předseda České katolické jednoty, přečetl a vitupným komentářem doprovázel pozdravní dopisy. Snad nejpůsobivěji promluvil o Václavovi mayor George Voinovich. Hovořil o něm jako o příteli, jehož má ráda celá Voinovichova rodina, ocenil jeho práci na radnici jako stavitele mostů porozumění a spolupráce v pestré národnostní mosaice Clevelandu a dal za vzor Hyvnarovu zásadu: sloužit loyálně. Žertovně také vzpomněl, jak občas chodí s Václavem rybařit a stále trvá debata, kdo z nich je lepším rybařem. (Hlas rybářského lidu tvrdí, že Václav.) Voinovich také předal

Mayor George Voinovich a mayor-emeritus Ralph Perk předávají V. Hyvnarovi dekret, kterým ho jmenují „čestným starostou Clevelandu“. V popředí obrázku Hyvnarova manželka Mila.

Hyvnarovi Zlatý klíč města a vydal zvláštní dekret, kterým jmenuje Václava Hyvnara čestným mayorem města Clevelandu. S tímto titulem je spojen i doživotní důchod - také věru čestný: 1 dolar ročně. (Protože jde o novum v městské administraci, nebylo prý dosud rozhodnuto zda Hyvnarovi jeho „gáže“ bude vyplácena jednorázově předem, nebo ve čtvrtletních splátkách pozadu....)

Zvláštní citaci US kongresu Hyvnarovi předala kongresnice Mary Rose Oakar, ohijskou státní zákonodárnu zastupovali státní senátor Suhadolnik a státní poslanec Ron Suster. Citaci clevelandské městské rady předal jeden z Hyvnarových „politických žáků“, radní Edward Rybka.

Jménem Sokolské župy Severovýchodní promluvil a předal br. Hyvnarovi diplom čestného uznání, župní starosta br. Bob Jiroušek; za 2. okres Dělnických tělocvičných jednot pozdravil Hyvnara jeho bývalý boss (v Novém světě) br. Josphe Kobylák, diplom čestného členství od Sdružení německých pěveckých sborů oslavenci odevzdal předseda Sdružení Guenther Schaeffler a čestnou plaketu Institutu slovinského folkloru předala jeho ředitelka Eda Pustová. Jménem Polsko-amerického kongresu státu Ohio Václavovi blahopřál kaplan kongresu Otec Marian Ken-

cik, který zároveň ocenil Hyvnarovu snahu o prohloubení česko - polské spolupráce.

Hudební část programu vyplnila slovinská hudba Dona Slogara a tenorista Edw. Kenik.

Ve své odpovědi Hyvnar poděkoval rodině (zvláště manželce Milě) za porozumění i povzbuzení, jehož se mu tak loyálně dostávalo i ve dnech deštivých, poděkoval oběma mayorům za porozumění, které projevovali pro jeho práci a národnostní skupiny a zvláště vyzvedl poslání, které má mít každý politický emigrant: Boj proti komunismu a pomoc jeho obětem. „V úsilí o návrat svobody porobeným národům musíme být a budeme jednotni“, prohlásil Hyvnar za nadšeného souhlasu shromáždění a vyjádřil své exulantské credo citátem předáka polské „Solidarity“ Lecha Walesy: „Je lépe umřít ve stoje, než žít na kolenou!“

Jsmě jisti, že br. Hyvnar v duchu svých zásad i své celoživotní činnosti bude i nadále vydatnou posilou, jak v krajanském životě české Ameriky, tak i našeho exilu. Přejeme mu, aby ve zdraví užil mnohá a mnohá léta zaslouženého odpočinku a mohl se více a úspěšně věnovat svým velkým, ale neškodným „vášním“ - rybaření i houbaření.

Václav Hesoun

The WHITE HOUSE
Washington
December 19, 1986

Dear Mr. Hyvnar:

I am pleased to join with all those gathered in honoring you for your many contributions to your community and our Nation. You can certainly take pride in your many accomplishments.

As editor of *Novy Svet* and as director and producer of the *Czech Voice of Cleveland*, you have kept the Czech-Americans in your area well informed of events happening locally, nationally, and internationally. They and I salute you.

To make your busy life even busier, you have also been Executive Assistant for Ethnic Affairs to the Mayor since 1971 and extremely active in Republican politics as well. I am happy to commend you for your patriotism and for everything you have done for your fellow man.

As you retire, Nancy joins me in sending our best wishes for future success and happiness.

Sincerely,
Ronald Reagan

HLEDÁ VÁŽNÉ SEZNÁMENÍ
s charakterní věřící ženou.
Gentleman, 48, non-smoker, seeking honest lady.
Medical or Professional background WELCOME.
Značka: FLEX. -
Pište do admin. H.N.

MAIL ORDER NOVINKA
Přímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kráslice malé i velké -(na skořápkách slepičích i husích vajec.)
Napište si na listku o katalog s ceníkem.
Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!
E. KETNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

Czechoslovak Radio Broadcast 795-6172

SPECTRUM
WCEV 1450 AM

„Poslouchajte v celém „Chicagoland“ nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“, každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M. na vlně 1450 AM WCEV Radio pod vedením Jarmily Smrčkové“

MINARIK'S BAKERY

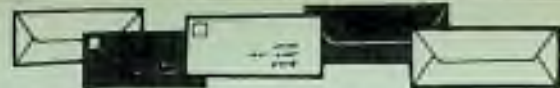
FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

Možno objednat telefonem: laskava a rychlá obsluha český i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

DOPISY našich čtenářů

Kingman - Arizona
Důstojný p. Vít!

Tak zase se blíží konec roku a tak si vzpomínáme na naše staré známé. Je tomu už 8 let (12.15.78), když odešel můj syn Jaroslav na věčnost, dej mu Pán Bůh klid a pokoj, tam odkud není návratu, ale kde se snad jednou všichni sejdem. Tak si na něho vzpomeňte v modlitbě a za všechny ty ostatní, kteří přišli zákeřnou smrtí o svůj mladý život.

Počasí máme velmi krásné, to slunce je Boží dar pro ty naše staré kosti. Městečko Kingman roste, protože zde máme krásný a zdravý vzduch. Lidí jsou přátelští a utíkají z měst, kde už se nedá dýchat. Tak se pomodlete za nás a přeji Vám hodně úspěchů v životě a doufáme, že ten rok 1987 bude lepší.

S Pánem Bohem

Jerry Juřica

Milý Jerry, zaplat' Pán Bůh za vyrovnané předplatné a dar.

Často na Vás všechny, dnes roztroušené po různých státech Ameriky, vzpomínám a jste v mých modlitbách; stejně tak ti, kteří nás předešli na věčnost. Za spásu duše Vašeho předčasně zemřelého syna Jaroslava se modlím často. Byla to zbytečná, tragická ztráta mladého života.

Jsem rád, že v teplém arizonském počasí se Vám dobře daří. Až dosud jsme měli zimu mírnou. Znáte však Chicago, a tak víte, že mrazím a sněhu neujdem. Požehnaný rok 1987.

Otec Vojtěch

Taber - Alberta
Kanada

Čtění redakce Hlasu národa!

Předně Vás pozdravuji.

Posílám předplatné 50 dolarů,

neposílám Money Order, na poštu se těžko dostanu; moc toho zdraví už nemám. Musím se jen spolchat na synovu pomoc.

Děkuji za noviny, aspoň my staří si máme o čem „řikat“, jen tisk by měl být pro nás větší.

Přeji Vám šťastné a požehnané svátky vánoční, a aby se všechno v novém roce obrátilo k lepšímu.

Znamenám se

Mrs Mary Zadník

Naše milá kanadská čtenářko, mnohokrát děkujeme za včasné vyrovnaní předplatného. Těší nás, že ráda čtete Hlas národa. S tím tiskem je to těžké, kdybychom tiskli velkým tiskem, tak noviny by byly o mnoho chudší - mnohem méně článků a zpráv by se nám do nich vešlo. A zas by nás hubovali ti druzí. Jak se správně říká, každému nemůže jeden vyhovět. Prosíme Vás o pochopení. Snažíme se dělat, co můžeme. Jen si srovnajte, jakým drobným tiskem jsou vydávány americké noviny.

Pán Bůh Vás v tom novém roce ochraňuje a posiluje.

Redakce

a pochopení pro naši práci. Jsme rádi, že jste s Hlasem národa spokojeni.

Přejeme Vám požehnaný a dobrý rok 1987 - hlavně hodně pevného zdraví.

Redakce

Redwood City - Kalifornie

Vážený,

posílám srdečný pozdrav také už z chladné Kalifornie. Přikládám šek pro Svaz českých katolíků a využívám této příležitosti k vyřízení předplatného Hlasu národa na rok 1987, na které je rovněž šek přiložen. Dovolte, abych při této příležitosti popřál všem ve Svazu českých katolíků, tak ve Velehradě Boží milostí naplněné svátky vánoční a hodně zdraví a úspěchu ve vaší záslužné práci v novém roce 1987.

S pozdravem

Jaroslav Netopil

Milý náš čtenáři a dobroditeli, děkujeme jak v Hlasu národa, tak ve Svazu českých katolíků za Vaši přízeň, zasláné šeky a pochopení pro naši práci.

Přejeme Vám dobrý rok 1987 - hlavně hojnost Božích požehnaní a zdraví.

Redakce

Cicero - Illinois

Čtění redakce.

Za krátko tu budu Vianoce a to mne připomíná, že mam platit předplatné na rok. A preto posielam \$50 šekom na jeden rok predplatné na Hlas národa. No a zbytok je na tiskový fond. Hlas národa odobieram už viacej rokov. Robite užitočnú prácu pre Československý národ. Vaše noviny sú veľmi zaujímavé a každý rok su lepšie a lepšie.

Zaslúžite i veľkú pochvalu.

S úctou odoberateľ

August Kasala

Milý náš odběrateli, děkujeme za vyrovnaní předplatného, dar tiskovému fondu

Milá naše věrná čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za předplatné! K Vaším mladistvým narozeninám Vám vyprošujeme hojnost Božích požehnaní, a abyste je ještě mnohokrát ve zdraví slavila a rovněž dlouho četla Hlas národa, když se Vám tak líbí.

Pokud se špatné dodávky proscinových čísel H.N. týče, důvod byl následující. Začátkem prosince se nám rozbil starý adresograf. Otec Vojtěch se jej snažil několikrát spravít a „rozjet“ - stroj si však dal říci chvíli a potom se zase odmlčel. A tak proscinová čísla byla vyexpedována vždy jen částečně, pokud mašinka šla. A jelikož si již své odsloužila, je to model z roku 1904, a součástky k němu není možno nikde sehnat; musili jsme se zmodernisovat a koupit si kompjuťr - který nám adresy bude tisknout. Jenže na nový systém musíme předělávat celou kartotéku. Prosíme tedy Vás i ostatní odběratele o pochopení a trpělivost. Ostatně Otec Vojtěch o tom již v novoročním čísle psal.

Boží ochranu a zdraví do nového roku Vám vyprošuje redakce

Academy of Holy Angels

Minneapolis - Minnesota

Důstojný Otče Víte!

O dnu Děkuvzdání jsem na Vás vzpomínala a uvědomovala si, že jsem Vám dlužna poděkování. Děkuji Vám za mnoho a mnoho čísel „Hlasu národa“, který mně posíláte zdarma. Jsem vděčná za ten velký dar, a doufám, že mé modlitby, abyste získali nové čtenáře a odběratele pro H.N. budou vyslyšeny. Občas když piší teté nebo bratránkům do Čech a vidím, že užívám nové slovo - pomyslí si Aha! - to je nové slovo v mém psaníčku, které jsem se naučila z četby Hlasu národa.

Nedávno když moje sestra našla v kostelním prodeji knihu „Dějiny města Poličky“ od spisovatele Růžičky - koupila ji pro mne. Když jsem ji četla, zdálo se mně, že ačkoliv nerozumím všemu, rozumím teď mnohem více od té doby co čtu Hlas národa pravidelně.

Přeji Vám a všem pracovníkům radostný den Děkuvzdání. Bůh Vám zehnej dál ve Vaší zasloužilé práci.

Sestra Arnelie Froňlička

Milá a vážená sestřičko,

Děkuji Vám za milé a potešitelné řádky. Mám radost, že Hlas národa Vám přináší

Dovolujeme si touto cestou co nejsrdčněji poděkovat za přízeň a důvěru projevenou během roku 1986 firmě F. Pancner, Inc.

Věříme, že nám dále zachováte svou přízeň a přejeme Vám a Vaším drahým hodně zdraví, úspěchů a spokojenosti v novém roce 1987.

Máme velký výběr křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a mnohé jiné.

Novinka: Dvojitý odznak americká a čsl. vlajka z látky, možno použít k přišití, velikost 3 x 4 in., \$2.50, pošt. \$3.00.

Sušené hříbky imp. z Evropy, světlé, drobné krájené: 1 lb \$24.00, pošt. \$26.85 - 1/2 lb \$12.50, pošt. \$15.15 - 1/4 lb \$6.50, pošt. \$8.45.

Kráječ knedlíků, \$9.50, pošt. \$11.50.

Mlýnek na mák z železně litiny, \$27.50, pošt. \$30.90.

Opět na skladě jáhly (proso), 1 lb 85c, pošt. \$2.60, 3 lb \$2.55, pošt. \$4.00.

Kazety české a slovenské ve velkém výběru, pište si o seznam.

Právě vyšla novinka - Vlasta Kršková známá „International Queen of Polka“ vydala pod názvem VLASTA kazetu a L.P. rekord zpívané v angličtině. Kazeta \$8.50, pošt. \$10.00 i rekord \$7.98, pošt. \$9.98 obsahují stejné písně.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality - kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

**Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narozeniny a přátelské besedy.**
SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE

hostitelka Jarka

užitek a že se Vaše znalost naší rodné řeči, jak píšete, zlepšuje.

Prosíme o Vaše modlitby a zůstáváte v našich. Milostiplný požehnaný rok 1987 vyprošuje Otec Vojtěch

Vancouver - Britská Kolumbie Kanada

Nám, nám narodil se! Ústa tvá matičko šeptají. Narodil se a slza Lásky rozezpívá srdce naše Vítězstvím.

Již nejsme ztracenci noci, jsme Tvoji - jen Tvoji - Lásko.

Prosím, chraň tu zemi bolu, tu zemi nového jitra zrodu Lásky Vítězství.

Otče Vite, at' hvězda Jeho zrození Vám v nitru září po celý příští rok.

Rád bych Vás, Otče Vite a všechny čtenáře touto mojí básničkou potěšil a rád bych, kdybyste ji zvěřejnili. Až tady v emigraci si plně uvědomuji, co pro mne znamená rodná řeč. Děkuji Vám za Vaši práci a všem Vaším spolupracovníkům pro Boha a vlast.

U nás na Valašsku se říká, že každý dluh se musí splatit do konce starého roku. A tak i já musím vyrovnat předplatné na příští rok.

V modlitbě na Vás i pracovníky v redakci a čtenáře H.N. zůstává Fr. Koller

Milý čtenáři,

Pán Bůh zaplat' za vyrovnané předplatné. Vaše řádky a přání čtenářům rádi otiskujeme. Do nastávajícího roku vyprošujeme hojnost Božího požehnání a zdraví. Doufáme, že Vaše svátky Kristova narození byly radostné.

Redakce

Darien - Illinois

Čtění redakce Hlasu národa a milý Otče Vite.

Srdečně Vás zdravím a často na Vás na všechny myslím. Obzvláště na Vás důstojný Otče Vite. Moje jméno je Louis Rančík a bydlím v Darien. Blíží se doba, kdy můj časopis Hlas národa je potřebí zaplatit. Mám jej zaplacen do konce roku, tak Vám chci poslat předplatné na

další rok. Posílám Vám 40 dolarů. \$30 na časopis a \$10 na inkoust. Už mně minulo v dubnu 90 let. Velice málo vidím a celé tělo se mně třese. Bez časopisu nechci být. Něco si mohu ještě přečíst, ne však všechno - jako jiné roky, každý den trochu. Již dožívám, jak dlouho zde ještě budu nevím. Chodím o holi a do kostela mne berou sousedé.

Přeji Vám i všem zaměstnancům požehnané a milostiplné prožití svátků vánočních. Rád bych je taky ještě oslavil, je-li to vůle Boží, tak se to stane.

Se srdečným pozdravem zůstávám Váš přítel

Louis Rančík

Milý pane Rančík, děkujeme za Vaše milé řádky a za Vaši starostlivost, abyste měl včas zaplacené předplatné. Pán Bůh zaplat'!

Vaše písmo je pěkné a rovné. Nikdo by nevěřil, kolik je Vám roků, kdybyste to nebyl na sebe prozradil. Doufáme, že jste vánoční svátky prožil ve zdraví.

Na všechny Vás, naše staré, věrné čtenáře jsme v modlitbě vzpomínali.

Vyprošujeme Vám hojnost Božího požehnání a zdraví do roku 1987!

Redakce

St. Helens - Oregon

Vážená redakce Hlasu národa.

Již rok je u konce a čas přišel, abych poslal předplatné na milý časopis Hlas národa. Doufám, že když Pán Bůh dá budu jej moci číst dále, když již mně brzo bude 92 let nevím, co budoucnost mně přinese. Dosud se starám sám o sebe. Ale jak dlouho to nevím.

Přeji všem, co pomáhají s vydáváním časopisu našeho milého Hlasu národa, veselé a radostné svátky vánoční a též šťastný a ve svatém pokoji prožitý rok 1987.

Se srdečným pozdravem Vám upřímný

John Beno

Náš milý čtenáři,

děkujeme za vyrovnané předplatné a doufáme, že jste svátky Kristova narození v radosti a zdraví prožil. Vyp-

rošujeme Vám hojnost Boží ochrany a zdraví do roku 1987.

Redakce

Lake Havasu City - Arizona

Vážený důstojný pane a ctění redakce.

Přijměte od nás z Lake Havasu City, Arizona, srdečný pozdrav a milou vzpomínku, kterou posíláme i všem přátelům a čtenářům v Chicagu a okolí.

Zasíláme Vám šek na předplatné na rok 1987; zároveň posíláme deset dolarů k uctění památky naší drahé nezapomenutelné neteře Daši Kulhankové.

Již pět roků (zemřela v prosinci) spí věčný spánek; také vzpomínáme na jejího manžela Václava, který za krátkou dobu odešel za ní. Spěte oba sladce!

Přejeme Vám veselé vánoční svátky a dobré zdraví a požehnaný nový rok.

Upřímně

Frank Janecka

Milí Janečkovi,

děkujeme za zaslání předplatné a dar k uctění památky Vaší drahé neteře Daši Kulhankové, naší členky a čtenářky. Vzpomenu na ni při naší sobotní české mši sv. u Panny Marie Svatohorské. Ona i její zesnulý manžel Václav byli obětavými a věrnými pracovníky Klubu Domov. I mnoho dalších během posledních let si povolal Pán k Sobě. Nenacházíme za ně náhradu, ale tak je tomu ve všech zdejších spolecích.

Požehnaný rok 1987 přeje Otec Vojtěch

Cleveland - Ohio

Drazí přátelé:

Srdečně Vás zdravím a přeji Vám příjemné prožití svátků vánočních a hodně zdravíčka v roce 1987.

Na počátku bylo světlo... Světlo pronikající skrz barevná, umělecká a bibličky podložená okna kostelů a katedrál, přinášející život do jejich lodí - na oltář. Ty stejně, barvou prochnuté paprsky, přinášejí

světlo do našich duší. Průsvitné obrazy Ježíše Krista, postavy svatých, orchestrace andělských muzikantů, nebesa se třpytícími hvězdami a bledým měsícem - vlastně celá sluneční soustava - pronikají do našich niter.

Je nám lehce, blaženě.

Stojíme před betlémem, před jesličkami jako po zpovědi, po svatém přijímání. Ježíšek se usmívá, vztahuje k nám ručičky, jakoby říkal: „Jen pojď te blíže, světem tápající poutníci, u mne najdete uspokojení a sílu.“

V myslí se mi promítne chodský betlém, postavičky v krojích, které v sobě nosily upřímnost, poctivost a lásku.

Zkusme to. Až půjdeme na vánoce do kostela, nechme se prosvítit barevnými paprsky oken, které s pokornou modlitbou, nám jistě přinesou duševní uspokojení.

Přemek Kocián

Milý Přemku, děkujeme za hezkou vánoční úvahu a vyprošujeme hojnost Boží ochrany v roce 1987.

Otec Vojtěch

Downes Grove - Illinois

Vážený Otče Vojtěchu Vite!

Zasíláme poplatek na další obnovení Hlasu národa na rok 1987 s menším darem. Velice jsme s novinami spokojeni.

Přejeme mnoho zdarů a úspěchu do dalších let všem v redakci.

Vincent & Anna Kučera

Milí Kučerovi, děkujeme za včasné vyrovnaní předplatného i dar Vašeho dobrého srdce. Jsme rádi, že jste s novinami spokojeni.

Hojné zdraví do nadcházejícího roku 1987 vyprošuje Otec Vojtěch

Blenheim - Ontario Kanada

Vážený přítel v chicagském Velehradě!

Zasílám Vám tam všem srdečný krajanský pozdrav.

Blíží se nejkrásnější svátky v

roce - vánoce - a proto Vám přeji tak, jak se přávalo před šedesáti roky u nás ve Vnorovách na Moravě.

Vinšuju Vám šťastné a veselé svátky Krista Pána narození, abyste dočkali ve štěstí ve zdraví Božího vzkříšení a po smrti království nebeského.

A na nový rok se zase přálo.

Vinšuju Vám na tento nastávající rok, abychom si na Pánu Bohu vyžádali předně zdraví, pokoj svatý a po smrti kráslovství nebeské.

Že to bylo hezké? Dnes ani už se to nedělá. To jenom my starší s lítostí vzpomínáme.

Dočkám-li se toho, bude mně tento měsíc (27) 86 let.

Posílám v dopise 10 dolarů za ty nálepky.

Vše dobré přeje

Jennie Uhlík

Milá dobrotitelko,

Pán Bůh zaplat' za \$10.00 za nálepky NSČK; a za to staré hezké vánoční vinšování, které pro radost příslušníků starší generace otiskujeme.

Přejeme Vám požehnaný rok 1987 a vyprošujeme Vám hojnost Boží ochrany a zdraví do dalších let života. Doufáme, že jste hezky své 86. narozeniny oslavila.

Redakce

Pine Bluffs - Wyoming

Dear Editor, Father Vit, O.S.B.

I am sending \$50.00 to Hlas Naroda for yearly subscription of \$30.00 and the rest donation to what ever best you can use it for, my Czech is'nt so very good but enjoy the Voice of the Nation and to keep the Czech paper in print. Thank you.

James C. Joska

Milý náš čtenáři,

děkujeme Vám mnohokrát za Vaše pochopení a podporu naší práce. Velice si toho vážíme.

Přejeme Vám požehnaný nový rok a vyprošujeme hojnost Boží ochrany a zdraví.

Redakce

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON: 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.Ph.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNÍCI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba postací

Velikosti 6 - 12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET CHICAGO, ILL. 60623

Washington. — Národohospodářské obou amerických politických stran pochybují o tom, že ve finančních letech 1987 a 1988 bude možno dodržet požadavek návrhu zákona Gramm - Rudman podle kterého v r. 1987 by schodek federálního rozpočtu neměl přesahovat 173 bilionů dolarů a r. 1988 už jen 108 bilionů dolarů. President Reagan ve svých návrzích rozpočtu chce tento požadavek splnit. Na rok 1987 vláda čeká ekonomický vzrůst o 3,2 % a proto má v úmyslu snížit výdaje na různé sociální služby o 42 bilionů dolarů. Její úmysl zachovat požadavek zákona Gramm - Rudman - se zdá za těchto podmínek docela realistický. Jenomže - president Reagan bude musit nyní vládnout s kongresem, kde mají většinu demokraté, a tak je málo pravděpodobné, že bude přijat celý jeho návrh na snížení sociálních výdajů. Kromě toho dnes národohospodářé čekají, že v první polovině r. 1987 bude v USA ekonomický život jen velmi liknavý, a že hrubý národní důchod sotva vzroste o více než jedno až dvě procenta. Liknavý ekonomický život bude znamenat méně příjmů pro vládu, více výdajů na podpory v nezaměstnanosti a jiné sociální programy a tedy i vyšší rozpočtový schodek. Ten prý bude ve skutečnosti ve fiskálním roce 1987 činit aspoň 190 bilionů dolarů; v žádném případě pak nebude možno snížit tento schodek v roce 1988 na požadovaných 108 bilionů dolarů. Vysoký schodek pak s sebou přináší vysokou úrokovou míru, méně investic,

zpomalení ekonomického života a větší nezaměstnanost, jak jsme to v minulosti poznali. Ředitel Federální rezervy Paul Volcker bude velmi na rozpacích, má-li nadále snižovat federální úrokovou míru, ze 6 % na 4 %. Ponechat úrokovou míru stejnou, anebo ji zvýšit, by znamenalo menší inflaci a vyšší hodnotu dolaru, avšak zároveň snížení ekonomického rozmachu a zvýšení nezaměstnanosti. Sníží-li úrokovou míru - musí jednat postupně a velmi opatrně; pak dodá ekonomii hojně finanční prostředky, investice se zvýší, hospodářská prosperita bude vzrůstat, nezaměstnanost se sníží, avšak zároveň bude nebezpečí nové vysoké inflační spirály a snížení hodnoty dolaru. Myslí se, že Volcker se hlavně vynasnaží odvrátit od US ekonomie nebezpečí nového zpomalení, i když tím hodnota dolaru ještě více klesne a inflace se zvýší.

Brazílie. — Před jedenácti měsíci vláda presidenta Sarneyho se rozhodla uskutečnit plán ekonomické stabilizace, jehož stěžejním bodem bylo zamrznutí cen a mezd s vydáním nových bankovek, jako to udělala v polovině 60. let Francie. Myslelo se, že bude-li plán přijat a plněn všemi vrstvami obyvatelstva, bude úspěšný a pomůže zbavit Brazílii jejich vážných ekonomických potíží, zejména trojčíferné inflace, do níž ji přivedly předchozí vojenské diktatury. Ukázalo se však, že problém je mnohem složitější, než se myslelo, a že pouhé zamrznutí cen a platů

LETEM

SVĚTEM

nestačí. V létě r. 1986 byla inflace sice snížena téměř na nulu, avšak už na podzim 1986 musili Brazílci připustit, že presidentův plán je na delší dobu neuskutečnitelný. Nebylo možno dále udržet ceny a mzdy nízké. Vládě nakonec nezbyvalo než svůj zákaz zrušit. Už v prosinci pak - za pouhý jeden měsíc - ceny životních potřeb stouply o deset procent, a čeká se, že za příští rok inflace stoupne o více než 100 %. Tak je Brazílie opět tam, kde byla v únoru 1986. Navíc zmrznutí cen a mezd přineslo ještě jiné problémy: produkce a distribuce statků měly různé poruchy, mnohé životní potřeby chybějí, banky už nabízejí svým zákazníkům úroky 240 %, je potřeba narychlo přizpůsobit mzdy stoupaní cen životních potřeb, a znovu je nutno zavést indexaci finančních operací, která byla zrušena zamrznutím cen a mezd. Přitom v minulém roce brazilská ekonomie vzrostla o celých 11% a nezaměstnanost se znatelně snížila. Brazílie bude musit hledat jinou cestu pro zlepšení své ekonomické situace. - Ještě horší než ekonomické zmatky jsou však pro Brazílii politické důsledky nešťastné vládní ekonomické politiky. První opravdu demokraticky zvolená vláda Brazílie - (po intervalu vojenské diktatury) - najednou ztratila svou autoritu; „okolo presidenta se najednou vytvořilo politické vakuum,“ jak to řekl jeden brazilský televizní komentátor. Nová vojenská diktatura sice zatím Brazílii nehrozí, avšak president Sarney to nebude mít snadné vládnout.

N'Djamena. — V Čadu zuří už 20 let občanská válka s občasnými přestávkami. Nyní se však tamní situace stala složitější, takže i může přivést mezinárodní zásahy. V severní třetině země oddělené 16. rovnoběžkou od ostatních dvou třetin, ovládaných čadským pro-

západním presidentem Hissene Habre-m, jsou přítomny milice bývalého presidenta Goukouni Oueddei - (který je nyní v Tripoli v zajetí Libyjců) - a zároveň 8.000 vojáků, které tam dříve poslal k jeho pomoci libyjský diktátor Gadhafi. Když v r. 1986 Goukouni poznal, že Gadhafi by chtěl anektovat k Libyi celý sever Čadu a možná by chtěl dobýt i celý Čad, změnil své spojení a dal rozkaz svým bojovníkům, aby přešli na stranu presidenta Habreho proti Libyi.

V této souvislosti v posledních týdnech došlo k bojům v pohorí Tibesti mezi libyjskými vojáky, kteří by chtěli obsadit celou severní třetinu Čadu, a Goukouniho bojovníky, kteří jsou tedy nyní proti Libyi. Habre hned využil těchto bojů a poslal na místa své armádní sbory, které sice dosáhly menších úspěchů, avšak samy nejsou schopny dobře ozbrojené Libyjsce vyhnat ze země. Proto Habre požádal o pomoc Francii, bývalou koloniální mocnost Čadu, o další pomoc. Francie už má v Čadu posádku o 1.200 vojáků, vyzbrojených tanky, letadly, radary a jinými moderními zbraněmi, avšak omezuje svou činnost pouze na hájení 16. rovnoběžky a hlavního města. Nechce se zúčastnit války v poušti na severu země. Pouze podniká odvetné nálety proti libyjským posídkám na severu v případě, že libyjská letadla se odváží napadnout vojenské objekty jižně od 16. rovnoběžky. Tak nedávno francouzská letadla zničila jednu libyjskou radarovou základnu. - Gadhafi si zase nemůže dovolit porážku na severu Čadu. Tím by se ještě více oslabil jeho postoj v Libyi, kde armáda je nespokojena s jeho zahraniční politikou a lid těžce nese ekonomickou bídu a nedostatek životních potřeb. Čeká se tedy, že asi užije libyjského arsenálu sovětských zbraní k posílení svých armádních sborů v Čadu. Proto se

válka na severu Čadu může stát krvavější. Spojené státy přijaly příznivě Habreho ofensivu proti libyjským vojákům a rychle mu poslaly zbraně v hodnotě 15 milionů dolarů; s povděkem by totiž přijaly, kdyby Gadhafi, podporovatel mezinárodního terorismu, utrpěl v Čadu další citelnou porážku. V přítomnosti se zdá, že válka v Čadu se protáhne, a že žádná ze zúčastněných stran nedosáhne rozhodujícího vítězství: ani Libye, ani Habreho vojáci, jimž pomáhají nyní bojovníci Goukouniho. Pouze kdyby libyjské vojáky s posilou ze své země začali ohrožovat jižní dvě třetiny Čadu, Francie a Spojené státy by se pak asi rozhodly přimět zasáhnout do čadských záležitostí. Sovětský svaz velmi halasně sice stále hájí a bude asi hájit posíci Libye; kdyby však přišlo do tuhého je málo pravděpodobné, že pošle své vojáky z Habreho Gadhafimu na pomoc, kdyby jeho vojenské síly utrpěly v Čadu porážku.

San Juan, Portoriko. — Policie se podařilo ztotožnit a zatknout pachatele, který 31. prosince odpoledne založil požár v hotelu Dupont Plaza v San Juan Portoriko, v němž zahynulo 96 hostů a 140 dalších bylo popáleno. Hlavním pachatelem je 35letý úrčbář hotelu Hector Escudero Aponte, který přiznal, že polil hořlavinou a pak zapálil sklad nového nábytku v dolním tanečním sále, prý pouze v úmyslu způsobit hmotnou škodu majitelům hotelu a nikoliv v úmyslu někoho zabít. Escudero Aponte je sice organizován v pracovní unii, jejíž vedení vedlo se správou hotelu bezúspěšně jednání, avšak nebyl nalezen žádný důkaz toho, že by vedení unie mělo na tomto požáru nějakou vinu. Bude-li Escudero Aponte ze svého činu usvědčen, může být odsouzen na doživotí; Portoriko nemá trest smrti. Také byl zatčen 28letý Armando Jimenez Rivera, šofér autobusu hotelu, který přiznal, že byl Escudero Apontemu při jeho činu nápomocen. V pondělí 19. ledna však tiskové kanceláře ze San Juan hlásily, že žhář Aponte spáchal sebevraždu.

Bejrút. — Dne 13. ledna byl v západním Bejrútu unesen další Francouz, 31letý Roger Auque, fotograf pro francouzské, belgické a kanadské televizní stanice. Byl unesen osmi ozbrojenými teroristy, kteří přijeli ve dvou autech. Právě fotog-

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií těžé barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancoera

Vyřizujeme spolehlivě letenky, uhytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dohrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-8110

rafoval osobního posla anglikánského arcibiskupa Dr. Runcie z Canterbury a papeže Jana Pavla II. Terry Waiteho, jak právě vyjednával s teroristy o propuštění zajatých cizinců. Druhému francouzskému dopisovateli, který Auqueho doprovázel se podařilo utéci. Libanonští teroristé nyní mají ve své moci celkem 17 unesených občanů západních zemí: 6 Američanů, 6 Francouzů a 5 občanů jiných národností.

Bagdád. — Tentokrát, jak se zdá, „konečná ofensiva“ Iránu v šestileté iránsko-irácké válce začala v plné zuřivosti. Irán shromáždil při hranicích s Irákem na 650 tisíc vojáků. Nápor je činěn na dvou místech: u Maldali, 80 mil od iráckého hlavního města Bagdádu, a u velkého olejářského přístavu Basra, ležícího pouze asi 10 mil od hranic. Cílem ofensivy je zmocnit se těchto dvou předních iráckých měst. Irán hlásil, že u Mandali už dobyl 16 strategie-

kých pahorků a v blízkosti Basra, že se zmocnil území čtyř čtverečních mil, kde si učinil předmostí pro nápor na Basra. Také se prý ve vodním toku Statt al-Arab zmocnil bleskovým útokem strategického iráckého ostrova Buvarin. Obě města jsou bombardována dálkovými střelami a dělostřelectvem. Irák zase bombardoval západní iránská města. Ztráty na lidských životech na obou stranách se zdají být značné; v Bagdádě a v Basra prý nemocnice a márnice jsou přeplněny. Irán by chtěl tuto válku skončit do měsíce března tohoto roku, kdy začíná nový mohamedánský rok.

Brusel. — Evropa byla v minulých dnech postížena tuhou zimou, nejhorší v několika posledních desetiletích. V důsledku mrazu tam do 17. ledna zahynulo 264 lidí; 77 v SSSR, 36 v Polsku a 30 v Anglii. Na mnohých místech teplota klesla hluboko pod nulu Fahrenheita (minus 17,7 stupňů Celsia);

napadlo velké množství sněhu, až 18 inčů, čímž byla přerušena doprava na cestách a po železnicích. Ve Francii musilo být zavřeno 9 letišť, v Itálii pět. Překážky na řekách, způsobené nahromaděním ledových ker, musily být odstraňovány použitím dynamitu. V Maďarsku tanky sovětské okupační armády musily zachraňovat ze sněhových závějů auta komunistických vládců a činovníků. V Rumunsku 10 lidí zahynulo, když na ně spadla střecha domu, obtížená sněhem. V Anglii vznikly na cestách závěje až 20 stop vysoké, takže mnohé vesnice byly odříznuty od ostatního světa. V Československu se dokonce i podle Rudého práva smečky hladových viků přiblížily k vesnicím a napadly dobytek tamních jednotlivých hospodářských družstev. V SSSR nebylo pro nekomunisty ani uhlí ani dříví k otopu bytů, a tak tisíce lidí musilo mrznout, když teploměr ukazoval 30 stupňů pod nulou. V komunistických

zemích je totiž běžným zjevem, že pro komunisty je všeho dostatek, zatímco ostatním lidem často chybějí i nutné věci k životu.

Chicago. — Chicago poznalo o víkendu 10. a 11. ledna první větší množství sněhu; na některých místech ho napadlo až 8 a půl inče (asi 21 cm). Bylo oznámeno, že na území velkého Chicaga zemřelo při odhazování sněhu, který byl vlhký a proto těžký, při nejmenším 14 starších lidí, anebo lidí nemocných na srdce, či dýchací ústrojí. Zdravotní autority znovu upozorňují, že odhazování sněhu je starším a na srdce nemocným lidem škodlivé i životně nebezpečné. Ve vlastním zájmu se mají této činnosti zdržet a raději dát něco vydělat školákům ze sousedství.

Lagos. — Státní tajemník George Shultz byl na návštěvě v Africe. V Nigerii požádal vládu, aby zastavila přepravu omamných drog do USA. Přes Nigerii totiž přichází do USA heroin z

Indie, Pakistánu a jihovýchodní Asie. Bylo zjištěno, že 90 % heroinu prodávaného ve Washingtoně, D.C., tam přichází přes Nigerii. Mladí Nigerijci se z obchodu drogami rychle stávají milionáři. Pět unci heroinu, prodávaného v jihovýchodní Asii za 400 dolarů, je ve Spojených státech na ulicích prodáváno za 125 tisíc dolarů. Ve Spojených státech žije 50 tisíc Nigerijců, z části studentů, z nichž mnozí jsou ve stálém leteckém styku se svou zemí. Mladí Nigerijci prý přepravují heroin letadlem, a to v „tělesných dutinách“. Policii na letištích v Lagosu i ve Spojených státech je velmi nesnadné takto přepravovaný heroin objevit, protože by bylo nutné prohlížet tělesné dutiny každého cestujícího letadlem. Také Američané se tohoto výnosného obchodu zúčastňují. USA však zaslepeně odmítají vracet do Nigerie nigerijské občany, zatčené v USA kvůli ilegálnímu obchodu s omamnými drogami, aby byli v Nigerii souzení.

Gen. Jaruzelski navštívil sv. Otce

Vatikán. - Za své státní návštěvy v Itálii polský komunistický vládce navštívil v úterý 13. ledna 1987 „svého krajana“, papeže Jana Pavla II. ve Vatikánu. Jeho soukromá audience trvala celých 70 minut! Obvyčejně sv. Otec mluví při soukromých audiencích s prominentními světovými vládci nejvýše asi 30 minut.

Podle vatikánské zprávy oba společně analyzovali problémy polské společnosti, vztahy mezi církví a státem v Polsku a problémy mezinárodního míru. Zatímco papež Jan Pavel II. zdůraznil potřebu více dialogu mezi komunistickou vládou a polským národem, Jaruzelski papeže upozornil, že Polsko potřebuje pomoci Vatikánu, aby se dostalo ze své mezinárodní diplomatické izolace a obdrželo finanční pomoc ze Západu. Sv. Otec potom řekl veřejně Jaruzelskímu a jeho polským průvodcům, že toto setkání bylo historického významu, a že se modlí a doufá, aby přineslo žádané výsledky pro Polsko i pro Evropu. I generál Jaruzelski vyslovil své uspokojení s touto návštěvou. Řekl, že oba si spolu dobře rozuměli, a že toto setkání bylo důležitou přípravou na třetí papežovu návštěvu Polska, která je plánována na červen tohoto roku. Jaruzelski také vyslovil přání, aby mezi Polskem a Vatikánem byly navázány diplomatické vztahy. Polsko by tak bylo první ze zemí komunistické

Varšavské smlouvy, která by měla s Vatikánem plně diplomatické vztahy.

Vatikán si také bezpodmínečně přeje, aby polská komunistická nesvobodná vláda nezasahovala do čistě církevních věcí „přes hlavy polského episkopátu“. Jen o týden dříve si polský primas kardinál Josef Glemp u papeže stěžoval, že polská vláda se pokouší založit spolek katolických kněží bez církevního schválení (podle vzoru čs. Sdružení katol. duchovenstva „Pacem in terris“), a že se snaží znesnadňovat náboženské vyučování mládeže.

Tohle všechno by se mohlo sice obejít bez komentáře, ale budíž nám v katolickém H.N. dovolen alespoň jeden radostný - a při tom i trochu „žárlivý“ povzdech.

Prozatím se nikdo nikde nedoví, o čem skutečně oba Poláci - papež Jan Pavel II. a šéf komunistické vládní junty generál Jaruzelski spolu mluvili. Nechme se však alespoň na okamžik věst svou „fantasií“, a ve zkratce si představme jejich setkání a osobní rozhovor za zavřenými dveřmi:

Papež: „Vítám Tě, Vojtěchu, můj bratře ve víře a v národní krvi, velmi upřímně i s Tvou ženou a rodinou.“

Jaruzelski (v kleku na kolenou): „Svatý Otče a bratře Poláku; Vy mne asi musíte mít za bratrovraha, zaprodance Moskvy, za vraha Otce Popieluszka, ale na čest své drahé věřící maminky, Vám před Bohem, z něhož věřím, přísahám; že jsem se do své-

nyější situace dostal jako Pilát do kreda. Moskva mi dala nůž na krk, že musím těžkou polskou situaci zvládnout, nebo že jinak do Polska vtrhnou rudoarmějci v plné síle a zbytečně poteče polská krev. Musím Vám však, svatý Otče, říct, že Rusové si nás Poláky pro naši kuráž a víru váží, a že z nás mají ve skutečnosti obromý strach! Tak jsem dělal, co jsem v daných okolnostech a při stávající naší geopolitické polské posici a světové situaci dělat mohl. Nikdy jsem nedal rozkaz zabít Otce Popieluszka, jako dal čs. Gottwald zabít Otce Toufara, ale vžijte se, svatý Otče, prosím Vás, do mé situace a porad'te mi, co byste dělal Vy na mém místě!“

Papež: „Můj drahý synu, pokřtěný a vychovaný polskou zbožnou matkou jako já, plně chápu Tvou těžkou situaci; neodsuzuji Tě, odpouštím Ti jako svému tureckému atentátníku Akčovi, kterého na mne poslala Moskva, ale pamatuj si: zůstaň upřímným katolickým křesťanem a sebedůvěrným Polákem. Zůstaň nadále obojím, chceš-li dojít věčné spásy a zaujmout v naší polské historii čestné místo. Chceš-li, abych Ti svým papežským úřadem pomohl dostat se z mezinárodní diplomatické isola-

ce, chceš-li obdržet od USA a Západu potřebnou hospodářskou pomoc, zůstaň pevný ve víře v Krista Pána, nezapomeň, že jsi Polák, v příhodný čas obnov upřímný dialog s Lechem Walesou a jeho dělnickou Solidaritou, a ničeho se neboj! Sověti nakonec respektují silné charaktery a celonárodní jednotu. Podívej se na Jugoslávii a na Maďarsko! Ty v hloubce svého srdce víš, že komunismus je svým dialektickým materialismem filosofický nesmysl a hospodářský bankrot. Všechno, čím drží SSSR Západ v šachu „mat“ je jen jeho obrovská vojenská moc a nechuť Západu, Východu i Izraele dát mezinárodní souhlas k opětovnému sjednocení Německa. V současné rozdělené Evropě je - jak určitě víš, drahý můj bratře, opět hlavním problémem sjed-

nocení Německo a nikoliv naše milované Polsko, Československo, či zapadlá Albánie. V hospodářsky státně a ústředně plánovaný komunismus už nevěří ani sám Gorbačov, ale jako skálopevný marxista bude komunismus nadále vyvážet do světa za účelem sovětské nadvlády nad světem. Zůstaneš-li však opravdu generálem, chlapcem, křesťanem a Polákem, začneš nový dialog s Walesovou dělnickou Solidaritou i přes protesty Moskvy, a zapíšeš se do dějin 20. století jako první skutečný zprostředkovatel světového míru, protože naše polské dělnické hnutí Solidarity je skutečně začátkem konce všeho mezinárodního komunismu. A tu náš mé papežské požehnání pro svou těžkou historickou úlohu i pro Tvou celou drahou rodinu.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cíceru, III. - 2414, S. 61st. Ave.

NOVÁ KRAJANSKA AUTODÍLNA
V BERWYNU, III.

K*H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Cermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

SPORT

I. liga hokeje

v Československu

Výsledky 26. kola: Sparta - Vítkovice 5:3, Košice - Plzeň 6:1, Pardubice - Bratislava 5:3, Brno - Zlín 4:2, Jihlava - České Budějovice 3:2, Trenčín - Litvínov 2:2.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. PARDUBICE	110:69	34
2. SPARTA	93:71	34
3. KOŠICE	90:75	31
4. BRNO	69:70	29
5. JIHLAVA	98:78	28
6. ZLÍN	91:81	25
7. PLZEŇ	92:95	25
8. BRATISLAVA	88:108	25
9. Č. BUDĚJOVICE	66:70	24
10. VÍTKOVICE	80:94	23
11. TRENČÍN	68:103	18
12. LITVÍN	82:113	16

I. národní liga hokeje

v Československu

Výsledky 30. kola: Kladno - Opava 4:2, Třinec - Ústí nad Labem 6:2, Karviná - Vimperk 5:2, Slavia - Olomouc 0:4, Ingstáv - Jihlava „B“ 3:2, Hradec Králové - Mladá Boleslav 5:3.

tabulka: SKORE: BODY:

1. KLADNO	199:82	53
2. OLMOUC	109:80	39
3. INGSTAV	122:96	38
4. SLAVIA	116:96	34
5. JIHLAVA „B“	98:99	29
6. HR. KRÁLOVÉ	99:106	28
7. OPAVA	106:121	28
8. TŘINEC	106:104	26
9. KARVINÁ	109:153	25
10. VEMPERK	82:113	24
11. ÚSTÍ n.L.	79:116	18
12. ML. BOESLAV	75:136	16

1. S.N.H.L.
Výsledky 30. kola: Dubnica - Nitra 3:3, Martin - Liptovský Mikuláš 3:3, Prešov - Zvolen 1:3, Banská Bystrica - Skalica 2:0, Ekonom - Michalovce 4:2, Poprad - Topolčany 1:4.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. NITRA	115:75	40
2. MARTIN	108:79	39
3. B. BYSTRICA	105:75	38
4. POPRAD	128:115	34
5. DUBNICA	115:102	32
6. MICHALOVCE	99:101	31
7. TOPOČANY	116:108	30
8. SKALICA	90:106	28
9. ZVOLEN	87:101	24
10. LIPT. MIKULÁŠ	97:112	24
11. EKONOM	102:106	20
12. PREŠOV	93:138	20

jako i přátele Sparty, aby se tohoto podniku v největším počtu zúčastnili.

METRO-LIGA Major Divize

Výsledky 3. kola: Sparta - Gr. White 1:3, Schwaben - Vikings 1:2, Eagles - Lightning 5:0, Falcons - Kickers 1:9, Trevian - Wauconda 0:1.

Tabulka: V. N. P. SKORE: BODY:

1. EAGLES	3 0 0	15:1	6
2. KICKERS	3 0 0	15:2	6
3. SCHWABEN	2 0 1	6:4	4
4. WAUCONDA	1 1 1	4:5	3
5. FALCONS	1 1 1	6:12	3
6. VIKINGS	1 0 2	4:5	2
7. GR. WHITE	1 0 2	5:8	2
8. LIGHTNING	1 0 2	4:9	2
9. SPARTA	1 0 2	3:10	2
10. TREVIAN	0 0 3	2:9	0

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Nastolování ve Spartě v sobotu v 7 hod. večer

Již příští sobotu dne 31. ledna 87, Sáva Roknič provede nastolování úředníků Sparty v naší klubovně na adrese 5700 W. Cermak Road v Cicero.

Večeře bude podávána přesně v 7 hod. večer. Po večeři Vás velmi dobře pobaví Sáva se svými novými vtipy o všech členech výboru Sparty.

Vyzýváme veškeré členy,

Program zápasů 4. kola neděle 25. ledna 1987

2:30 Sparta - Schwaben
3:15 Falcons - Vikings
4:00 Gr. White - Trevians
4:45 Eagles - Kickers
5:30 Wauconda - Lightning

Gr. White - Sparta 3:1

Ve 3. kole zimního mistrovství Spart'ané utrpěli druhou porážku od rychlých hráčů mužstva Gr. White.

Gr. White pod vedením bývalého hráče Sting Meshbacha využil hrubých chyb obrany Sparty a docílil lehkých

tří branek.

Útok Sparty již po třetí úplně zklamal. Jedinou branku Sparty vstřelil obránce Mark Lencioni.

Za Gr. White skorovali: Mike Blaas 2, a Brad Brown.

Sparta vs. Schwaben v neděli ve 2:30 P.M.

Ve 4. kole halového mistrovství Spart'ané mají za soupeře mužstvo Schwaben, které minulou neděli prohrálo 1:2 s Vikings.

Schwaben mají výborného brankáře Feldmana a v útoku bývalé hráče Waucondy - Kampfové, kteří dovedou překvapit každou obranu.

Spart'ané nastoupí s novými posilami. Hráči Wheaton College Ian Duillem a Tim McClementsem. Podaří se Spart'anům prolomit střeleckou smůlu?

Přijďte se podívat na Odeum Stadium a povzbud'te naše hráče k nejlepšímu výkonu.

METRO-LIGA

První Divize

Výsledky 3. kola: Slovaks - United Serbs 0:9, Lions - R. Wawel 4:7, Fortuna - Rams 2:2, Real F.C. - Aurora 6:0, Bullets - Wings 1:1.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. ROYAL WAWEL	17:6	6
2. WINGS	6:4	5
3. REAL F.C.	11:6	4
4. LIONS	11:9	4
5. UNITED SERBS	12:4	3
6. FORTUNA	8:5	3
7. BULLETS	4:9	2
8. SLOVAKS	3:14	2
9. RAMS	6:10	1
10. AURORA	2:13	0

Program zápasů 4. kola neděle 25. ledna 1987

2:30 Bullets - Lions
3:15 Fortuna - Royal Wawel
4:00 Wings - Real F.C.
4:45 U. Serbs - Rams
5:30 Aurora - Slovaks

U.S. Amateur Cup

Dle sdělení I.S.A. první kolo amaterského poháru bude sehráno 5. dubna 1987.

Do letošního poháru se přihlásilo celkem 10 klubů mezi nimiž je také naše Sparta s dalšími sedmi kluby Metro - Ligy.

Program zápasů 1. kola: Prvně jmenované mužstvo hraje doma

Schwaben - Sparta
Winged Bull - Gr. White
Maroons - United Serbs
Eagles - Falcons
Kickers - Vikings

Jarda Fajkus

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku, anebo z dalších míst USA.

14. a 28. května, 11. a 25. června, 9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy do konce dubna z Chicaga \$624, do konce května \$728, a pak do 15. září \$868. Z New Yorku do konce května \$618, a pak \$758.

Velmi výhodné ceny do Vídně \$649 až \$729.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou.

Zájezdy na Floridu, Hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace u

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387-7000

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in. Satisfying friendly service

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS — up to \$100,000.00 — by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

O novou českou světicí

(Pokračování ze str. 1)

manželem Havlem založili dominikánský klášter a započali se stavbou kostela sv. Vavřince. Pověsti se udržovala v kraji, že paní Zdislava, útlá a slabá žena - „ve svém svatém nadšení i kameny do základních zdí kostela nosila.“

Ve sporech papežské kurie s německým císařem Friedrichem a při vojně mezi králem Václavem a synem Přemyslem Otakarem, Havel a Zdislava z Lamberka se všemi svými zpřítuňnými rody stály pevně na straně papeže a legitimního krále Čech.

Při veškeré této činnosti paní Zdislava však nikdy nezanedbávala své povinnosti manželky a matky. Za čestné manželovy nepřítomnosti podjala se vedení správy hradu a všech hospodářských starostí.

V rodině se jim narodily čtyři děti: Havel, Markéta, Jaroslav a Zdislav. Matka jim vytrvale vštěpovala zásady víry v Boha, Desatera a křesťanské lásky k bližnímu. Potomci těchto dětí vstoupili v příbuzenské svazky s mnohými českými rody, jmenovitě pány z Vartemberka, Valdštejna, z Lipého, z Dubé a Rychmburku.

Velikou péči věnovala paní Zdislava nemocným a těch bylo v těch krutých a nepokojných dobách u nás mnoho. Pro ně právě nechala vystavět špitál. Vzorem jí byl zářný příklad „starší sestry“ - Anežky Přemyslovny, následovnice sv. Františka z Assisi a přítelkyně sv. Kláry. Časy ty byly poznamenány mnoha zbožnými a obětavými muži a ženami, kteří věrně sloužili církvi a konali skutky milosrdné lásky. Nedělali pohou „charitu“ udělením almužny, ale hlavně žili životem světců, dávali do služeb církve a bližním sami sebe, své zdraví a své životy. Skutky osobního milosrdenství a účinné pomoci potřebným považovali za nejvyšší křesťanské ctnosti.

Proto také žádný chudák neodešel od bran Lemberského hradu bez pomoci. Zdislava, vychovaná v bohatství a lesku, dcera dvorní dámy diplomatických schopností, pohrdala už ve své době veškerou marnivostí. Oblékala se prostě a přestala nosit i rodinné šperky. Některé i prodala a za ztržené peníze nakupila vždy to, co potřebovala pro svoje chudé a nemocné. Ačkoliv byla sama předčasně tělesně vysílená, s podlomeným zdravím neustala pečovat o nemocné a úspěšně je léčila. Měla na tehdejší dobu značné znalosti léčivých bylin a různých zdravotních preparátů. Mnohému se - stejně jako její

sestra Eufemie - naučila od své nadané matky Sibyly. Léčila různými bylinami, ale též silnou důvěrou v Boha, jako nejlepšího lékaře. Svým jednáním a laskavostí budila hlubokou a upřímnou víru v Krista i u beznadějně chorých, aby měli vůli k životu, a proto není divu, že mnohá uzdravení jejich pacientů byla připisována její zázračné moci. A tak k pohraničnímu hradu Lemberku začaly brzy táhnout celé tlupy ubožáků, kteří věřili v zázračnou moc krásné paní Zdislavy. Ta štědrě rozdávala nejen z majetků Markvartických statků, ale též sama sebe, takže vyplývala svoje fyzické síly a v květnu 152 zemřela ještě mladíčká - krátce po svých 30. narozeninách.

I pohřbili milovanou krásnou paní Zdislavu v tom čase již dostaveném kostele sv. Vavřince v Jablonném. Brzy nato se roznesla zvěst, že mnoho nemocných, slepých a chromých se u jejího hrobu zázračně uzdravilo. Byla ctěna a zvyčvána nejen svými českými krajanů, ale i německými osadníky v pohraničí, kteří ji uctivě nazývali „die heilige Distel“.

Za hustitských bouří a po tamní reformaci, čeští lidé pozapomněli na svoji krajan ku svaté paměti, ale již v šestnáctém století pražský arcibiskup Zbyněk Berka z Dubé, usiloval o její blahorečení a hrdě se k ní hlásil jako její pokrevní příbuzný. Jesuita Bohuslav Balbín ji zařazoval mezi české světicí a svaté. Ale teprve v roce 1907 papež Pius X. prohlásil paní Zdislavu za blahoslavenou.

Dnes věřící v Československu usilují a modlí se za svatořečení blahoslavené paní Zdislavy z Křížanova, která má - jako nadnárodní symbol - být universální patronkou vzorného rodinného života. Protože naše paní Zdislava nebyla ani princeznou, ani řeholní sestrou, ale vzornou manželkou a milující matkou, která z tohoto světa odešla vysílena službou těm nejpotřebnějším a nejobozejším, má skutečně co říci celému dnešnímu světu a zvláště naší nesvobodné vlasti.

Naše doba plná sobectví, uvolněných mravů, rozvrácených rodin, „sirotků“ od živých rodičů, nutně potřebuje jako vzor patronku nezištné rodinné a bliženské lásky.

Modleme se proto i za její svatořečení ještě před koncem tohoto století! I když se tomu dočasní mocipáni - komunisté musí smát, my věřící víme a jsme opravdu přesvědčeni o tom, že svatořečení bl. paní Zdislavy obrodí naše rodiny, oživí víru národa a dopomůže mu tak k návratu svobody.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PODĚKOVÁNÍ

Všem našim přátelům a známým v zármutku oznamujeme, že nám na Boží zavolání odešla na věčnost naše dobrotivá a milovaná babička, tchyně a sestra, paní

**BLANKA (Blanche) VONDRÁKOVÁ,
roz. Zoubková
z Cicera, Il.**

Narodila se 31. ledna 1905 v jihočeském Myslívě, okres Klatovy, vyučila se švadlenou a v r. 1921 přišla do USA. Hned si našla práci v oděvním průmyslu a v pozdějších letech si spolu se svým - (před lety již také † manželem Janem, rodákem z Pisku) - otevřeli na 26. ul. a Avers Ave, útulnou hospůdku (tavernu), která se nakonec stala pohostinností paní Blanche pravidelným dostaveníčkem podivadelních a poschůzových sedánek našich krajanů z celé tehdejší chicagské „Kalifornie“. I při tom však, její pilné ruce nadále síly, pletly a háčkovaly, jak pro domácí potřebu, tak pro věrné zákazníky.

Její největším životním bolem bylo, že se musela dívat, jak do hrobu svého hodného manžela Jana, tak i své jediné dcery Blanky, provdané Marešové, která ji předešla na věčnost ještě v plné síle života.

Naše babička nám po několikaměsíční chorobě tise usnula do věčného spánku v neděli 18. ledna 1987. Dožila se téměř 82 let.

Rozloučili jsme se s ní v úterý v 7:30 hod. večer v pohřebním ústavu „Švec a synové“ v Berwynu, Il. (6227 Záp. Čermákova tř. ☎ 484-2050) - a ve středu 21. ledna 1987 jsme její tělo doprovodili v 10 hod. dopol. na hřbitov Woodlawn ve Forest Park, Il.

Děkujeme všem, kteří ji s námi na hřbitov doprovodili. Otcí Vojtěchu Vítovi, O.S.B. za důstojné a proctité smuteční obřady, panu Franku Kostkovi za jeho promluvu a vyjádřenou soustrast, dárcům květin a paní varhanici za hudební doprovod.

Švecův pohřební ústav a pan Mike Umlauf s personálem své známé restaurace „Café Europe“, necht' přijmou náš vděčný dík za prokázané služby.

V sobotu 24. ledna v 6:15 hod. večer budou naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru obětovány za spásu její dobré duše.

Děkujeme všem, kdo si s námi na ni vzpomenu v tiché modlitbě.

František MAREŠ, zet';

Rose Mary ZAPLETALOVÁ s chotěm Mirkem, vnučka;
Anna BEZEMEK - BEJŠOVEC, 92letá sestra
s dcerou Vlastou a rodinou.

Úmrtí oznámení a poděkování

I když už ji mnoho našich krajanů pro její vysoké stáří neznalo, přesto asi dosud žijí pamětníci českých radiových programů manželů Vrdských z Chicagu z doby mezi oběma světovými válkami. A tak alespoň těm pamětníkům oznamujeme, že nám po krátké nemoci a pobytu v nemocnici sv. Antonína v Chicagu zemřela naše milá tetička

**Aurelia Vrdský
z Chicaga, Il.**

V pozhnaném věku 93 let její stále zdravé srdce pomalu dotlouklo ve středu 14. ledna 1987.

V úzkém rodinném kruhu jsme se s ní rozloučili v sobotu 17. ledna v 10:00 hod. dopoledne v obřadní síni Chrástkova pohřebního ústavu - (6301 W. Čermak Rd. Berwyn, Il.) a doprovodili jsme ji do krematoria Českého národního hřbitova, kde její tělo bylo zpopelněno.

Děkujeme českému misionáři Otcí Vojtěchu Vítovi O.S.B. za oduševnělé vykonání pohřebních obřadů, a Chrástkovu pohřebnímu ústavu za prokázané služby.

Jménem celé rodiny a příbuzných:

La Verne D. HAVLÍČEK s manželem Johnem
z Wilmington, Il.

Vlád'a Williamsová:

Vancouverská balada

Úvodem:

Vybalování zavazadel je záležitost neveselá, ba často i smutná. Obyčejně znamená konec prázdnin a dovolené, návrat do všedních dnů a povinností. Zaklapneš kufr, na pohled prázdný - a přece plný vzpomínek; avšak i ty se časem vytráší jako vůně jemného parfému.

Také město na druhém konci Kanady pocit'uje smutek z minulých dnů. Zavřeli brány, zhasli světla a barevné neony, zamekli smetl a odpadky, které tu zanechal včerejší návštěvník. Odnесли krabice kýchových suvenýrů, příruček a prospek-tů, vlaječek a obtisků, které už stejně nikdo nekoupí.

Jenom v mém pokoji mrká stolní lampička a nervozní pero třídí a zaznamenává posledních pár vzpomínek na zážitky z minulých dnů.---

Pod námi se objevily zelenomodré stíny hor, místy posypané bílým popraškem sněhu. Pak tmavá modř ustoupila azurovému blankytu oblohy. Jenomže - nebe je vysoko nad námi, to modré dole, je hladina vody; kolem ní nasázely domky a domečky a uprostřed té vody a hor rozsypal někdo pár hrstí moderních mrakodrapů. To už nám země otvírá svou náruč, běží nám vstříc, ještě několik láskovných zhoupnutí - a už zadržávají kolečka letičích kolosu o tvrdý beton. Cestu nám zatarasí šedivá budova letiště. lidé uznale zatleskají (lakhle se potleskem odměňuje zdařilý výkon akrobatů). letuška děkuje cestujícím za jejich účast a milou společnost, a už se prodíráme ke dveřím, vstříc kanadskému dobrodružství.

Tohle je tedy Vancouver, největší město Britské Kolumbie a letos i sídlo pečlivě připravovaného EXPO 86. Je nemyslitelné nepovšimnout si této skutečnosti. Hlásí to nápis vítající nás do Vancouveru. Připomínají to třepotavé vlaječky a praporky, plakáty a standardy, razítka v pasech, reklamy na křídlech kanadských letadel; obrázky na sáčcích v obchodních domech, nápisy na autotech, na tričkách, na skleničkách, na domech, na plotech, na záhonech, prostě všude, kam oko jen pohlédne. Vsadím se dokonce, že v tomto městě i nemluvnata vyslovují to kouzelné zaklínadlo „Expo 86“ ještě dřív než se naučí žvatlat slovíčka „mama“ a „tata“.

Co je tedy vlastně to záhadné EXPO 86? Pro vysvětlení se musíme vrátit do poválečné doby padesátých let. Skončila válka, lidé se sebe setřáslí prach a smutek z rozbitých dnů a domovů, vyhrnuli si rukávy, začali vyklízet trosky vybombardovaných domů a zlomených životů. Začali stavět budoucnost. A v tom stavebním zápalu, nadšení a radosti, že už je na světě zase mír, si řekli: Jsme

přece jen pašáci. Umíme vyrvat, přežít a vybudovat. Jsme nejlepší na světě. A aby se pochlubili, že tomu tak skutečně je, rozhodli se, že postaví veletrh a pozvou na něj celý svět.

Nadšení je nakažlivá nemoc. Strhla kde koho. Všechny možné země a zemičky se rozhodly, že se také zúčastní. Že ukážou, co zase oni dovedou, aby snad sousedé nemysleli, že jen ti druzí umí. To už je lidská vlastnost. A protože byli teď plni sebedůvěry, že už se nemusí nikoho bát, vymysleli samé krásné věci. Pak všechny ty věci zabrali a snesli na plácek v Bruselu, kde se ten trh měl odehrávat. Nazvali jej EXPO, či expozice, podle stejnojmenných výstav a veletrhů, které se zapsaly do dějin už koncem minulého století. A pak jen čekali, kdo se k nim přijede podívat.

Byla to sláva veliká. Bruselské EXPO trvalo několik měsíců, psalo se o něm na celém světě a lidé přijelo víc než kdo očekával. A protože měla bruselská výstava takový obrovský úspěch, řekli si všichni, že se to musí opakovat. Ne hned, aby lidé mohli zas vymyslet něco, co tu ještě nebylo. A ne v Bruselu; zas někde jinde, aby i jiné země se mohly pochlubit svojí domovinou. A to byl začátek moderních expozic. Bylo jich od té doby víc, v různých koutech zeměkoule, některé lepší a jiné horší, protože, když se něco opakuje moc často, ztrácí se původní nadšení, elán a někdy i lidská vynalézavost. Ale existují doposud, a snad potrvají i nadále, jestli ovšem mezitím neskončí naše zeměkoule někde v éteru mezi hvězdami. A tohle povídání tedy pojednává o EXPO L.P. 1986, které se odehrálo v Kanadě na břehu tichomořského oceánu.

Říká se, že všechny cesty vedou do Říma; zjišť'ují však, že vedou také na Expo 86. Nás tam dopravil vláček „SkyTrain“.

kteřý byl postaven těsně před dohotovením expozice. To aby dodal Vancouveru ráz velkoměsta a zároveň zahladil jednu velkou chybu, které se dopustili zdejší budovatelé. Donedávna byl totiž Vancouver malým a pokojným městečkem, do kterého se odebírali bohatí penzisté na zasloužený odpočinek. Náhle však lidstvo objevilo přírodní krásy a hmotné možnosti této ryzí perly západu; sbalili své svršky, rance a ranečky a hurá na západ! Během třiceti let rozrostl se Vancouver rychlostí rakety střelené do vesmíru v moderní milionové velkoměsto. Jenomže, v tom zmatku, stavění a stěhování zapomněli na jednu velmi důležitou věc. Zapomněli propojit a propěst rostoucí metropoli alespoň jednou opravdovou dálnicí. To si uvědomili otcové města teprve teď, v předvečer expozice 86 a horečnou rychlostí se snažili napravit, co dosud zameškali. A tak během několika málo měsíců vyrostlo metro, neboli rychlovláček, který, podobně jako chicagská zvýšená dráha jezdí pár metrů nad zemí a dívá se lidem do oken. Je trochu hřmotný, ten vancouverský nebeský vlak, občas zakopne, zaškokobrtá, zastaví, ale nakonec vás doveze přece jen rychleji než normální autobus, do středu města a zároveň i k branám té kuriozity naší doby, té moderní atrakce.

EXPO 86

Tak to je ten malý zázrak. Matějská pout', vídeňský Prátr, americký Disney World. Všechno dohromady a přitom žádné z nich. Škála barev, fantazie tvarů, miliony lidí. Obdiv, šok a bezradnost. Obdiv nad lidskou vynalézavostí, šok z živé masy, která nás strhne do náruče, vláčí nás vírem zvuku a dojmů, a pohodí nás u prvního pavilonu, který se připlétá do cesty. Bezradnost nad tím hlučným a barvitým chaosem, strach z dojmů, které nás zavalily a ochromily, svázaly smysly, vzaly schopnost třídít, rozebírat, pozorovat. Jsme jako malé děti, které teď poprvé pohlédly na svět a začínají vnímat.

PAVILONY

Je jich víc než osmdesát. Reprezentují třináct kanadských provincií, severoamerický kontinent, Afriku, Asii, Austrálii. Najdete i větší část Evropy a celý Dálný východ, ostrůvky Karibské a jižní Pacifik. Mají tu stánky mírová hnutí a komerční magnáti. A mezi tím postavili též honosné divadlo a vzdušný amfiteatr, dostihovou dráhu a hudební altánky, kruhové hlediště, scénu na magiku a

laser, a barevné vodopády. Chtějí zaujmout, přesvědčit, ohromit a podmanit. Použijí všech kouzel a možností, které jsou po ruce. Učí a varují, baví a zavazují.

Stojí - hrdé a vysoké věže, rozbíhají se do šířky, oblé bochánky chleba, tvoří krychle a věstecké koule, útulné chalupy, majestátné domy. Jsou obestavěny lešením, na kterém pracují figuríny; každý den na jiné přiče; jsou budovy - pohlednice, na zadní straně pozdrav a adresa, pozvání, podpis, razítka, známka. Jsou křehké pagody a faraonův palác, dřevěný srub a budhistický chrám. Je pavilon - plachetnice a pavilon - letadlo; lokomotivové depo, neboli Roundhouse; Indiánský tec-pee a roztažený deštník, budova tvaru mapy Austrálie. Je pavilon se střešou z náramkových hodinek - dvacet pět metrů širokých; stály jeden milion dolarů a po skončení výstavy budou prodány v dražbě šťastnému kupci, který má kapsy plné peněz; jdou přesně na vteřinu, jak tomu ani nemůže jinak být u švýcarských strojků.

Je věž tenká jako jehla a je věž dřevěná, na které se denně šplhají praví horolezci. Je budova s šikmou podlahou a jiná s pohyblivým chodníkem. Jsou paláce a pavilony vyzdobené sočiami a sousošimi, indiánskými bůžky z Chicken Itza, a potomky dinosaurů z Alberta. Jednomu pavilonu čelí důstojný král Ramses II., jinému postavili na střeše apoštolský zjev kosmonauta Gagarina; má rozepjaté paže jako k požeňání a kolem hlavy sluneční svatozář; obrací oči zbožně k nebesům - a přece víme, že ruský národ v Boha nevěří! Ke komu se to modlíš, Juri Gagarine?

Jsou také paláce skromné a jednoduché, pár trubek kol bílého kvádrů, stožár a vlajka a malá písma: usa. Těch trubek je tu víc než dost, snad byla na ně výprodej, snad značí dobu techniky a křehkost života a cesty po vesmíru. Jsou pestře zbarvené, anebo skromně šedé, podivně spletené jak větvičky vinice, anebo jsou vzdušná žebra jemných krajk; také jsou dětské kolotoče a tunely a bunkry.

A každý pavilon se chlubit svou zemí. Vidíš mé obrázky, filmy, fotografie? stroje mých továren, práci mého lidu? Co už se na světě vynalezlo! Jsou auta a autička, sport'áky, autobusy, jsou kola a kolečkové brusle, kolečkové židle a kočárky po mimina. Jsou hračky pro děti a hračky pro dospělé, modely měst, vláčeků, helikopter. Trochu to připomíná vetešnictví, skladiště vynálezů,

americký „garage sale.“ A přece ta všehočut' má společnou osnovu, základ a téma, jednoho jmenovatele. Všechno co tu vidíte, značí „svět v pohybu, svět v kontaktu.“ Námět se rozprsknul do tisíce paprsků, pavučinky myšlenek ne sebe navazují, křžují, propřétají se, doplňují. Vždyť i ty kečky jsou spojeny s dopravou, vysoké boty, třeť a brusle, motorky i maringotky, vlaky a tryskáče, kánoc i parolodě; sloni a velbloudi, žebříňák tažený párem koní, sáňe se spřežením aljašských malamutů; nad námi se houpe Verneův balon a vedle mohutné břicho vzducholodě; placht'ák bez motoru a tryskáč bez vrtulí, rakety, sputníky, Appolo, Voyager. To všechno tu mají v různém vydání, v různých tvarech, formách a velikostech, na různém pozadí, s různými doplňky. Miniaturní lanovka převáží kynetické kuličky a český vláček se souká na Petřín; na dlaních sádrových rukou stojí lokomotiva, v závoji vodopádu pádí kanadská jízdni policie. Pod nohou chodce se vlní betonové moře a v modré fontáně se zrcadlí město Montreal.

Někdo začíná téměř od začátku. Na plátně se odvíjí pestré klubko času pod zrůdnou rukou tkalce života: tamhle je pračelovek a kolo z kemene, a papírová křídla, a auto na kliku; a tady člověk letí ke hvězdám. Tuze daleko jsme dospěli od začátků světa a chceme ještě dál a chceme ještě víc.

Jenomže, na jedno jsme, draží, zapomněli!

Neumíme vyrobit léky na city, na lásku, na bolest, na stesk, na osamělost. Umíme létat k nebesům a potápět se do hlubin moří, ale neumíme zahojit zlomená srdce, bolest z umrtí, strach ze samoty. Nemáme stroje na splnění přání, neumíme postavit tovarnu na sny ...

A pak je tu dítě. Také rádo cestuje: z kouta do kouta, v tátově náruči ze země do oblak, v houpací židli sem a tam. Ted' jezdí dokola na dřevěném koni, anebo hřbetě živého oslíka. Letí s houpačkou dopředu, dozadu, na horské dráze nahoru, dolů, závratnou rychlostí ohňostroje: podívejte se, lidičky, teď letím dokonce nohama vzhůru! Hrboletí ještě, lodičky na špičkách vodopádu, okřídlení pegasových, lanová dráha nad výstavištěm. Obří sudy, rachot vozíků, ponorky pod vodou, padáková věž. Točí se, krouží, stoupá a klesá, skáče a drcá, křží a směje se, a také se bojí: bát se - je dnes moderní, bát znamená bavit se. Ve stínu pavilonů se hemží dětský svět, malých i velkých, dospělých

děti.

Až se nám z toho víru zatočila hlava. A nohy, ty věrné družky, které nás doprovázejí po celém světě, najednou trčují, brní a stávkují. A že už nemohou a nepůjdou dál. Také žaludek se hlásí o slovo. Zprvu jen tiše, nesměle, nenápadně, ale pak hlasitě, víc a vytrvale, že už je čas a že chce jíst. A člověk - intelektuál i člověk - dítě podléhá pudům přírody. Člověk má hlad. Najednou - a docela znenadání náš zájem se mění a obrací k jiné, avšak stejně důležité fázi zdejší výstavy. Je trochu přízemní a vůbec ne romantická, ale vábí a láká a odvádí pozornost k dalšímu odvětví zdejší podívané.

RESTAURACE

Jestliže má vancouverské EXPO víc než osmdesát výstavních pavilonů, pak tedy jídelnu tu musí být skoro dvojnásob. Jsou vklíněny do vnitra technických exponátů, anebo stojí skromně opodál. Jsou pastvou pro oči: lákají výtvary bujně fantazie (kuchařské i architektonické) a omamnou vůni světových lahůdek; naše rozjitřené smysly dychtivě vnímají tyto signály a bleskurychtě je posílají do hlubin hladových žaludků.

Člověk je odjakživa labužníkem. Tady je navíc i labužníkem hladovým. Všechno kolem tu hraje na jeho smysly, dráždí, láká, doráží: Je líbo navštívit luxusní dvoranu s křišťálovými lustry a křehkým porcelánem, anebo útulnou hospůdku s teplem dubových stolic, pivní lokál s německou kapelou, romatickou zahradní tratorii, chladný vinný sklípek či malé moderní bistro? Rozhodnete se pro párek s houskou od stříbrného robota, či zmrzlinu (třicet šest příchutí, prosím!) z duhového stánku, anebo smažené kuře v pout'ové marinotce? Každý žaludek si tu přijde na své. Podávají maso na pikantní jednohubky, maso na rožni, mořské pochoutky, klobásy s kyselým zelím, vařící polévky, vonící pečené, rybí mísy a saláty. Nabízejí vám bramborové placky s česnekovou pomazánkou, belgické oplatky s čerstvými jahodami a šlehačkou; francouzské suflé a čínské čop-suey, mexické enčilády, italské pasty a antipasty; maďarský guláš, vídeňský řízek, českou svičkovou, řecký gyros. Exotické sýry a pomazánky, zmrzliny a zákusky, ovocné poháry, cukroví, čokolády.

A pak je tady MacDonald. Zušlechtěný karbanátek, neboli hamburger, americký národní pokrm vyrobený českým

krajanem, proslavený a pojídáný po celém světě. Pan MacDonald má na výstavišti prostornou moderní jídelnu. Bílé svítící stoly a sedačky, a fronty které neubývají, ačkoliv hamburgrový personál se snaží seč může: vaří, peče a balí hotové produkty do úhledných krabiček opatřených znakem expozice 1986. Od rána do noci požívají výstavní návštěvníci stovky a tisíce malých a velkých „maců“, smažených brambůrek a jablečných řezů, popíjejí kávu a coca-colu a pomáhají panu MacDonaldu plnit pokladnu kanadskými dolary. Hamburgrový byznis se panu MacDonaldu daří - a není divu.

Když se totiž před časem stavělo zdejší výstaviště a různé firmy a podniky se hlásily o kousek místa, kde by mohly rozložit své gastronomické i jiné zboží, dohodli se zástupci jednotlivých firem, že v rámci expozice budou nuceni zvednout ceny svých výrobků. Vždyť Expo je komerční záležitost, a výstava pavilonů a všeho kolem přijde na pěkných pár dolarů. (Přesněji řečeno: na půldruhé miliardy kanadských dolarů.) Na takovém podnikání se nesmí prodělat, jak se tomu nedávno stalo v Novém Orleansi, kde po skončení výstavy, vyhlásila řada zúčastněných podnikatelů bankrot. Nám se to stát nesmí! dumali mezi sebou. Přijdou turisté a hlavy států, návštěvníci, kritici a novináři, a žádný z nich neprojde branami výstaviště s prázdnou. Všechno na světě má dnes svou cenu. Chceš-li se někde podívat, pobavit, najíst a napít, musíš zaplatit. - Tak podobně rozumovali byznismeni v předvečer zahájení Expo. A aby bylo vidět, že to myslí smrtelně vážně, že nemluví jen tak do vzduchu, ihned zvedli ceny zboží dvoj- i trojnásobně. Návštěvník který zavítá na Expo 86 zjistí velmi rychle, že na výstavišti je nekřesťansky drahé. Že za lahůdku piva, která stojí v předměstské taverně dolar a půl, tady zaplatí dolary čtyři. Že uzenka s chlebem a několika lístky brambůrek není pod pět dolarů. A co teprve večer v „lepší“ restauraci! Dvacet dolarů bez nápoje. Ani o cent méně. A návštěvník chodí po výstavě, počítá peníze a kroutí hlavou. Nakonec se rozhodne, že místo naplánovaného týdne stráví na Expo jen tři, čtyři dny. Vždyť ani u nás nerostou peníze na stromech. Kdo si to, lidičky může dovolit!

Je tu však přece jen jedna jídelna, která má ceny přiměřené platu pracujícího lidu. MacDonaldu výrobky jsou stejně drahé tady na výs-

tavišti, jako jsou za městem, u autostrády, v horském resortu Banfu, anebo na opačném konci Kanady, v Torontě.

Nebylo to ovšem lehké pro pana MacDonalda udržet si svou pozici a tím i nízké ceny. Tuze se na něj zlobil štáb obchodníků, že jim, druhým, chce podrazit nohy, že je chce připravit o zasloužený výdělek. Dokonce ho ze sabotáže nařkli a vyhnal z výstaviště ho chtěli. Avšak pan MacDonald je magнат železných nervů a také je neoblomný. Trval na svém - a soud vyhrál. A tak, jediný ze zdejších konkurentů má ceny stejně vysoké jako v ostatních svých filiálkách - a proto ten neutuchající zájem a nekonečné fronty. Myslíte, že si tu pan MacDonald vydělá dost peněz? To víte, že ano! Stejně jako bavorská hospoda s kapelou a pivem jako křen a s plnoštíhlými barmankami v dírdlech. Ba, možná i víc, než řecká chýše s jehněčí pečením a hoficím sýrem. Víc, než havajský letohrádek a španělská hacienda a česká Praha a tucty druhých místních restaurací. A my mu potají držíme palce.

POSLEDNÍ ETAPA

našich toulek po výstavišti je věnována kultuře. Člověk je nasyčen a napojen, do jisté míry i odpočatý, není tu tedy zatěžko podlehnout vášnivému volání múz.

Kulturních programů - jako všeho ostatního, je tu víc než se nám podaří shlédnout během několika málo dnů. Informační příručka hovoří o 240 atrakcích denně, avšak pomlčí o skutečnosti, že některá vystoupení se stále mění, že jedni z účinkujících odejdou a na jejich místa nastoupí jiní, stejně talentovaní a stejně zábavní, jako ti předešlí.

Všude se něco děje. V divadlech dávají výpravné hry, rozmarné veselohry a muzikály, klasický špičkový balet a moderní tance. Z hudebních altánků zaznívá soudobá hudba, jazz a rock-and-roll, bubny, kytara a zpěv, které dnes vábí mládež od nejtělejšího věku; na prkenném podiu zpívají pěvecké skupiny teskné melodie přivezené přistěhovalci ze všech koutů světa. Pod střešou hudebního pavilonu oddávají se posluchači požitku z koncertu slepého umělce, Ray Charlese; zítra si tu můžete poslechnout temperamentní Tánu Tucker a za dva dny nato, skupinu „Air Supply“.

Na každém kroku najdete nějakou zajímavost. U chodníku se vytvořil hlouček kolem mladého kouzelníka; o pár metrů dál baví nahodilá diváky

párek mimů s křivými tvářemi a pohyby okoukanými od Marcela Marceau. Z okna vláčku zahlédnete tanečnický na třímetrových chůdech. Předklánějí se dopředu, skáčou a točí se kolem dokola; ví Bůh jak na těch tyčích udržují rovnováhu! Na nádvoří kanadského pavilonu hrají „Mnoho povyku pro nic“; jadrná staro-angličtina se nese vysokým prostorem a diváci odměňují elán a nadšení shakespeareovských herců častým potleskem.

Ve stanu vedle japonského pavilonu předvádějí své akrobatické umění ladné tanečnice. Na hlavách balancují křišťálové sklenice naplněné vodou, točí se a tančí, a kupodivu, neukápnou ani kapičku z vrchovatých sklenic! Na volném prostranství opodál šermují tři mušketýři; jsou mrštní a nebezpečně útočí. Zdá se vám, že před chvilkou vystoupili ze stránek Dumasova románu. Zjistíte však, že místo Athose, Porthose a Aramise máte před sebou docela prosaickeho Frantu, Karla a Bohuslava, a že pocházejí (věřte tomu nebo ne) z Prahy!

Stojíte ve frontě u Pavilonu Slibů a posloucháte spirituálům starého černocho, který tu sedí na dřevěné bedýnce a zpívá a zpívá. Našel v nás vědecké posluchače; fronty u populárních exponátů jsou dlouhé a nezáživné. Zpívající bard nám poskytuje příjemné povyražení; vypráví zkazky svých předků, zpívá balady svého lidu a před očima se nám mění v Paula Robesona z Metropolitní opery.

Ach ano, tolik talentů se tady sešlo a každý se snaží se uplatnit, pobavit, strhnout na sebe pozornost, zapsat se do srdce a do paměti obecenstva. Tě známí umělci, kteří sem přijeli - angažovaní zástupci divadel a koncertních sál, jedou na jisto a jedou za penězi. Jejich gáže jsou úměrné jejich slávě a popularitě u obecenstva. Avšak ti druzí, jejich tváře jsou zatím bezejmenné, usilují především o obdiv a uznání, o šanci povznést se vysoko ke hvězdám,

zazářit oslňujícím světlem svých talentů, podmanit si svět.

Jenomže - z tisíců neznámých umělců, kteří toužebně vztahují své ruce k Helikonu, jen několik málo vyvolených bude odměněno úsměvy vrtošivých múz. Ti ostatní za chvilku upadnou v zapomnění a život půjde dál, existence všedních dnů a břímě každodenních starostí, a občasný povzdech nad tím co mohlo být.

Je na čase vrátit se domů. Naposledy procházíme branou kouzel a zázraků, které se jmenují Expo 86. Za námi zůstává vřava lidské masy, denně přijíždějí noví návštěvníci, aby viděli a ocenili pokrok člověka. Odcházíme s pocitem odpovědnosti, s nadšením a vírou v budoucnost lidstva.

EPILOG

Tady bych měla ukončit zkazku o našem kanadském výletě. Stala se však věc zcela nepředvídaná a nemilá, která nás vyrušila z našeho nadpozemského rozjímání a vrátila nás do tvrdé reality pozemského života. Zatím, co jsme se loučili s vancouverským výstavištěm, vyhlásila naše aerolinka - bankrot. Letadla společnosti „Frontier“ doletěla a zanechala za sebou (ve Vancouveru) šestnáct tisíc bezmocných a rozezlých pasažérů, jejichž letenky rázem ztratily svou platnost.

„Svět v pohybu, svět v kontaktu“ se náhle stal světem zmatku pro tisíce cestujících, kteří zjistili, že bez ohledu na pokrok a vyspělost techniku, člověk je přece jen stále nepatrnou figurkou na šachovnici života, odkázaný na škodolibé hříčky a náhody osudu. A najednou jsme si uvědomili, že naprostou samozřejmostí, že tohle je náš domov, ten chybující a nedokonalý svět, na kterém jsme se naučili žít a také bojovat.

**Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy**

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Biskup Jan Vlazný, Čehoameričan, oslavil 25. výročí kněžského svěcení

Deerfield. - Biskup John Vlazný, po otci i matce dlouholetý člen Svazu českých katolíků, oslavil v neděli 28. prosince 25. výročí svého kněžského svěcení slavnou mší sv. v kostele sv. Kříže v Deerfieldu. Tuto mši pocítil svou přítomností chicagský arcibiskup kardinál Bernardin.

Předtím 21. prosince biskup Vlazný připomenul výročí svého kněžského svěcení v kostele sv. Aloise, kde byl asistentem faráře v letech 1968-72 a samostatným farářem v letech 1979-81. Sloužil tam dvě mše svaté; jednu anglickou a jednu španělskou.

Na kněze jej vysvětil dne 20. prosince 1961 arcibiskup Martin J. O'Connor v basilice sv. Petra v Římě. Potom sloužil dva roky jako asistent farnosti sv. Pavla z Kříže v chicagském předměstí Park Ridge. Celých 16 let pak vyučoval a nakonec byl děkanem studií v přípravném semináři „Quigley North“. Tehdy bydlel ve farnostech sv. Klementa, sv. Aloise, sv. Silvestra a dnes už zaniklé farnosti Nejsvětější Krve Páně.

V letech 1976 a 1977 byl předsedou kněžského senátu chicagské arcidiecéze. V roce 1979 byl jmenován farářem kostela sv. Aloise v Chicagu a v roce 1981 byl jmenován rektorem seminární koleje v Niles. Zároveň se stal členem a později předsedou „Výboru pro kněžský personál“. - Dne 31. října 1983 byl jmenován světicím biskupem v Chicagu a 13. prosince pak se mu dostalo biskupského svěcení v katedrále Nejsvětějšího Jména Páně. V příštím měsíci se pak stal biskupským vikářem pro Lake County a celé děkanství severozápadních předměstí. Nedávno bylo jeho péči svěřeno také děkanství severozápadu města Chicaga. Na podzim r. 1986 byl zvolen předsedou Výboru pro kněžská povolání při Národní konferenci katolických biskupů.

Biskup Jan Vlazný nyní bydlí na faře sv. Kříže v Deerfieldu. Jeho matka a sestra Marcella žijí ve farnosti sv. Havla na Kedzie Ave. v Chicagu, kde biskup Vlazný strávil své mládí. Jeho sestra Marion Carroll s rodinou žije ve farnosti sv. Emila v Mt. Prospect, kde biskup Vlazný vypomáhal o víkendech za svého rektorátu v koleji v Niles.

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Práva a povinnosti státní autority

Práva státu jsou dána jasně jeho cílem. Autorita nemůže být bez práva, byla by bezúčelná. Je tedy samozřejmým právem státu:

a) Stanovit zákony a vyžadovat i sankčně jejich zachování. Jsou-li civilní zákony spravedlivé, zavazují i ve svědomí.

b) Stát má dále právo předpisovat a vyžadovat daně, které jsou nutné, aby mohl plnit své úkoly k všeobecnému dobru občanstva.

c) Konečně má stát i právo požadovat i oběti života, když toho společně blaho nezbytně vyžaduje. - Běda národům, které by neměly občanství, odhodlaných pro vyšší důvody i k největším obětem. A běda státům a vládám, které si počínají tak, že svým jednáním a zacházením okrádají občany o hrdinskou odhodlanost chránit svůj stát až po hrdla a satky. Dej Bůh, abychom si u nás nemuseli stěžovat ani na jedno ani na druhé!

Státní společnost má ovšem také své povinnosti.

1. Povinnost státu spolupracovat s Cirkví

Stát má vypomáhat v šíření pravého náboženství a chránit je, neboť, i když poslání státu a Církve je jiné, je přece mnoho styčných bodů, kde dochází, nebo by mělo docházet, k součinnosti; takže je v nejvyšším zájmu obou společností, aby tato součinnost byla co nejuzší. Poslání státu se ovšem přímo týká především hmotného blaha občanstva. Avšak hmotné blaho je úzce spojeno s mravní úrovní občanstva, která je dána náboženstvím.

Hlavním úkolem Církve je zase pečovat o náboženské zájmy svých věřících, věsti je k mravnosti. Tim je nepřimo vede i k blahobytu, takže stát, který by překážel Církvi v jejím úkolu, překáží tím nepřimo sám sobě v plnění poslání vlastního. Stát nemůže úplně odezírat od náboženství, neboť i stát musí uznávat autoritu Boží a mravní závaznost Božího zákona. Společnost má své závazky vůči Bohu právě tak jako jedinec, poněvadž Bůh je pánem celého vesmíru a nic a nikdo se mu nemůže vymknout.

Tato nauka se bude zdát příliš náročnou zvláště těm, kteří jsou pro »svobodu« za každou cenu a pro důslednou toleranci. Těm odpovídám, že i katolická Církev respektuje svobodu člověka i ve věci náboženského jednání, přesto že podává svou nauku jako zjevenou a přijatou od Krista a hlásá její závaznost. »Církev velmi dbá, aby nebyl nikdo proti své vůli nucen přijmout katolickou víru,« jak rozumně napomíná sv. Augustin.

Jelikož jsou dnes vlastně ohroženy nejvyšší statky mravnosti, víry a křesťanské civilizace, odpovídá mnohem lépe duchu křesťanství určitá spolupráce všech křesťanských vyztáti v obhajobě nejvyšších dober náboženských, kulturních a mravních, nežli mrhání energiemi v neplodném vzájemném boji.

Je však nutno, aby bylo všem vyznáním jasně, že pojetí agnostického státu, který náboženství, křesťanství a Církev nezná, se příčí historií a rozumu. Takové nazírání ve státě, umístěném v srdci Evropy, bylo by prostě nepochopitelné a našemu státu mimo veškerou pochybnost velmi škodlivé.

Pokud jde o katolickou Církev, je nutno zdůraznit, že počet jejích věřících tvoří stále převážné procento našich občanů a jejich vysoký mravní přínos bude v budoucnosti jistě stále větší oporou státu. Jistě je v zájmu českého i slovenského národa, aby mezi těmito dvěma společnostmi došlo k co nejharmoničtějším vzájemnému pochopení a podpoře tak, aby mohla každá plnit své poslání.

Odluka Církve od státu je přežitkem liberalistických názorů a nedá se dnes prosazovat rozumně a s nadějí na úspěch. I pro stát je mnohem užitečnější, aby nalezl řešení jiné, které odpovídá duchu demokracie a mravnímu významu Církve.

2. Povinnost chránit nejvyšší mravní hodnoty

Další povinností státu je bránit duchovní a mravní hodnoty společnosti. Máme na mysli především svobodu a důstojnost lidské osoby, zdraví a mravnost rodiny, posvátný a nezrušitelný charakter manželství, zdravou výuku a dokonalou výchovu a podobně.

Proto je povinností státu hájit nedotknutelnost a plný rozvoj takových církevních institucí, které pečují o to, aby zkvétala čistota mravů, mravní zodpovědnost za světené povinnosti, láska k práci a k povinnosti, úcta k oběti a k ostatním sociálním ctnostem. Zvláště škola může zde vykonat pravé divy. Především škola náboženská, státem chráněná a podporovaná.

3. Povinnost pečovat o společné dobro

Zde jsme na vlastním poli kompetence státu, neboť stát má

být v prvé řadě skutečným nositelem hmotného blaha svých poddaných a od něj očekává občan zajištění svých sociálních zájmů. Je tedy povinností státu, aby dbal o bezpečný právní řád, spravedlivé zákony a nařízení a bděl nad jejich dodržováním, staral se o účelná sociální zařazení, spravedlivou děbu práv i povinnosti i výnosu práce. Zvláštní zřetel má obracet k potřebám slabých a nemajetných.

4. Povinnost uchovat národu jeho dobré jméno

Stát má pečovat také o spravedlivou prestiž vlastní a o dobré jméno svých národů. Pro nás je to zvláště důležité, neboť malé státy si vydobývají zasloužené místo pod sluncem spíše svou mravní kvalitou než počtem a silou. V respektu a úctě, jež si dovedeme zjednat svým spravedlivým, rozumným a lidským uspořádáním státních věcí je vlastně také naše mezinárodní mravní síla.

Zvláštní zeměpisná poloha a snad i dějinné poslání našeho národa způsobuje, že jsme odevšad zvláště bedlivě pozorováni a vystaveni velmi ostré kritice, která nám nesmí být lhostejnou. Je nejen našim nejvyšším zájmem, nýbrž i mravní povinností, abychom si získali a udrželi na všech stranách dobré přátele a abychom si je udrželi slušným, korektním jednáním a vděčností za každou dobrou službu, kterou našemu státu prokázali.

G. - MEZINÁRODNÍ SPOLEČNOST

Otázka právního opodstatnění

Skutečnost, že je mnoho a rozličných národů a států - užívám zde úmyslně obou výrazů, i když mezi státem a národností je anebo může být rozdíl - není všemi jednomyslně přijímána jako nějaké právo.

1. Teorie vývojového mechanismu a kosmopolitismu

Některí mylně tvrdí, že každé bytí, nevyjímajíc ani společnost politickou, podléhá vývojovému mechanismu a Darwinovu zákonu přirozeného výběru a nadvlády silných (tak zvaný zákon boje o život). Dle takového názoru nemůžeme tedy mluvit o spolexistenci podmětů nějakého existenčního práva. Jedinou skutečností je ustavičný přerod: dnes tak, zítra jinak.

Z jiných důvodů popírají právo různých národů na existenci stoupenci kosmopolitismu: spolexistence více států je prý stanovisko dávno překonané. Chtějí toliko »beztržní společnost«, neboli »lidstvo bez vlasti«. (Engels)

Takový kosmopolitismus se jeví, ne-li přímo nemožným, tedy jistě hluboce utopistickým, alespoň v tomto století, a pravděpodobně ještě i v mnoha stoletích budoucích. Není vyloučeno, že vývojem času se stane lidstvo rozumnějším a jednotlivci vnitřně ukázněnějšími a tento pokrok - máme na mysli především pokrok v mravním ohledu - překoná hluboké zájmové rozpory mezi jednotlivými národnostmi a bude možná na světě uskutečnit takový společenský řád, který zmírní národnostní rozdíly a způsobí, že se bude Evropa cítit jednotnější rodinou.

Takového výsledku však nelze dosáhnout ani náležitě ani proti přirozeným sklonům lidské povahy a dlužno pro ně pracovat spíše dobrou výchovou, vedoucí k potlačování sobectví a k rozmnožování společenských ctností. Zdá se však, že je přirozeným sklonem člověka jak tihnout k určité mezinárodní vzájemnosti a bratrství, tak hájit zájmy svého vlastního národa a lnout k němu opravdovou láskou.

(pokračování příště)

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda

• Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
2500 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

THE BOHEMIAN PEOPLE IN CHICAGO

By Josefa Humpal Zeman

(Conclusion from last issue)

FAMILY LIFE

The family life, like that of all Slavonic peoples, is very affectionate. It is a prevailing custom among the working-class that the father and children should give all their wages to the wife or mother. Seldom do the children keep their earnings and pay board; they usually all work and live together, and then at marriage each child receives a portion, or after the death of the parents all is equally divided among the children. The Bohemian women are clean and thrifty, economical house-keeper, and very good cooks. They know the art of making a little go far; and this enables them to feed large families with comparatively meagre sums.

The Illinois State factory inspector has said that of all the children who come to her for medical examination, the Bohemian and Jewish children are the best fed; although these „best-fed” children who work in the factories are usually from the poorest families, where frequently as many as six are fed on less than five dollars a week.

It is not the general custom for the mothers and wives of Bohemians to go out working; but more and younger children go out to work here than in any other Bohemian community. The reason for this is that there is a greater demand for child-labor in Chicago, the supply for which is recruited from the ranks of the needy families of all nationalities. It is a great temptation to all foreigners to sacrifice their children; for the little ones can often get work when grown people, slow to learn a new language, are forced to be idle. The Bohemian press is doing all in its power to discourage this objectionable child-labor and urges compulsory educational laws.

RELIGION

It is estimated that the larger half of the Bohemian population in Chicago is Catholic, while the rest are non-church-goers. The Catholic Bohemians have in Chicago eight parishes, with fine church edifices, of which that of St. Procopius, corner of Allport and Eighteenth Street, is the largest and most costly. With the school-buildings, convent, church, and rich farms, it has properly the value of which exceeds a million dollars. In every

parish there is a Bohemian school, where a half-day is devoted to teaching the English branches, and the afternoon to teaching the Bohemian language, grammar, and catechism. The pupils in these number not less than two thousand seven hundred.

The Bohemian order of Benedictines of St. Procopius parish has founded a Bohemian College, which is equivalent to the common high school, offering the same curriculum; and it has also a business course, all in the Bohemian language. In each parish there are organizations of men and women, many being benevolent, others more purely social and religious. There are four Catholic Bohemian newspapers published in Chicago: one daily, one children's paper, the other two weeklies. The Catholics have their own halls, theatres, schools, and cemetery.

The Protestants have two Bohemian churches: one the Congregational „Bethlehem”, and the other the „John Huss” Methodist Episcopal church, and two Methodist Episcopal missions. They publish two papers: one the Pravda, Congregational; and the other the Krestanski Posel, published by the Bohemian Methodist pastors. These churches have about fifteen hundred members.

One of the many reasons why the Protestant movement has not gained a stronger hold on the Bohemians is that it was initiated by strangers or foreigners; but now that the native Bohemians are taking hold of the work themselves, they are naturally more successful, and their fellow-countrymen are more willing to listen to the message uttered in their own tongue by their own people.

There is a secular society known as the „Svobodna Obec”, which has its speaker, and is pronounced in its agnostic philosophy. One of its chief objects is to publish agnostic literature and arrange anti-religious lectures. This society numbers about one hundred members.

The remainder of the Bohemian people are simply non-church-goers, and call themselves „freethinkers”, most of them having no definite philosophy, only cherishing antagonism against church institutions. Of these, the greater part merely imitate and repeat part sayings of the newspapers, many of which are edited by agnostics. These people have suffered so much in Bohemia from the state and the clergy, that when they once feel themselves relieved from the „yoke of bondage”, they are not afraid to

voice their sentiments, and are very bitter in their hatred. They have learned to associate the Roman Catholic Church with the Austrian house of Hapsburg; and the oppressions of these two powers have been the chief reason why so many intelligent people in Bohemia, especially the „Young Czechs”, are hostile to the church, and have accepted so readily the materialism of Western Europe.

The freethinkers have four Bohemian-English schools, where both Bohemian and English are taught. They are devoted to the public school, and have the Bohemian schools only as an offset to the parochial schools. The children usually go for a year or two to the Bohemian school, where they learn to read and write in Bohemian, and then enter the public schools. They have separate halls, theatres, and societies. When the priests refused to baptize, marry, or bury the members of these societies, they separated entirely, and now even have their own cemetery. There are one hundred and sixty societies, all of which have some benevolent object, such as paying death-benefits, supporting schools, etc.

Besides these, there are eleven singing and dramatic clubs. The latter clubs give several plays during the season, and the money made is donated to some good cause. There is a great deal of rivalry between these amateur actors, and they do not hesitate to try their abilities on the best Shakespeare's or Sardou's dramas.

The freethinkers publish three daily newspapers and seven weeklies, so that the Bohemians publish in all sixteen newspapers in Chicago.

CITIZENSHIP

In 1860 several of the Bohemian-Slavonian young men organized a Lincoln Rifle Company, and this was the first regiment that went from Chicago to fight for the Union; and today the best monument in the Bohemian cemetery speaks of the patriotism of those early immigrants, who had already learned to love their adopted country so well as to be ready to lay down their lives for its preservation. Year after year their fellow-countrymen gather about this monument, and with flowers and addresses honor the memory of their fallen brethren.

In political life almost all the old settlers, before and after the war, were Republicans. After the year 1880 some began to vote the Democratic ticket; and when in 1883 this party nominated a Bohemian for the office

of alderman, it got the first real hold on the people in Chicago. The first political recognition given them was a stroke on the part of the Democratic wire-pullers to win the Bohemian vote. It „took”; and the result was that today out of the twelve thousand Bohemian votes cast, eight thousand are Democratic. The politicians work on the people's feelings, incite them against the men of the other party as their most bitter enemies; and if this doesn't succeed, they go to work deliberately to buy some. Thus adding insult to injury, they go off and set up a pharisaic cry about the ignorance and corruption of the foreign voters.

As everything in the old country has its price, it is not at all surprising that the foreigners believe such to be the case in this also. But Americans are to blame for this: for the better class of citizens, the men who preach so much about corruption in political life and advocate reforms, never come near these foreign voters. They do not take pains to become acquainted with these recruits to American citizenship; they never come to their political clubs and learn to know them personally; they simply draw their estimates from the most untrustworthy source, the newspapers, and then mercilessly condemn as hopeless.

The Bohemian citizens in Chicago have been or are represented in the following offices: alderman, county commissioner, school-board, public-library board, corporation counsel, assessor, and State legislature; while about one hundred and fifty Bohemians are employed in the service of the city government, engaged in almost every department.

Since 1874 there has been a Bohemian department in the Public Library, which now numbers four thousand books.

The Bohemian Republican League published a very good politico-economic journal called the American Citizen; and many of the younger politicians are men of culture, who take vital interest in social and economic questions, and are

thoroughly Americanized. This is very cheering, and promises better things for the future.

The Bohemian people in Chicago are called „clannish”. They may deserve that epithet; but who is to be blamed for that? In the early days it was natural that they should settle near their kinsmen or relations. Their language, being Slavonic, was unlike any other about them; and they were at a disadvantage as compared with the Germans, whose native tongue is so closely allied to the English that they learn the latter readily, and thus appear superior to their Bohemian brethren. Then, too, the Germans, being their traditional enemies, took no pains to enlighten the American in regard to them, but rather tried to disparage them in every way, until the poor inoffensive Bohemian was insulted by all around him; so that in time he began to regard every one non-Bohemian as his enemy. As was said before, a goodly portion of the blame for this rests upon the American press; for in times of political campaigns it heaps insult or flattery without discrimination. We ought not to cater to the foreigners at the cost of truth, any more than we would do so to our own children; yet we should not allow our own prejudices to undermine the future good of this republic. Left alone, the foreigners are harmless, for they are too divided by their petty traditional national hatreds; but this constant aimless baiting of the American press gives these great masses one theme, one bond of sympathy, on which they can all unite: and that is, - hatred of Americans.

So far, the Bohemians are free from any such feeling, and, to the sorrow of their European brothers, Americanize almost too rapidly; so that frequently the second and third generations do not even speak their own native language. They constitute only a drop in the mighty artery of foreign blood in America; but their leaders are anxious that this shall be pure and healthy, and in its way contribute the very best to the life of this new and mighty nation.

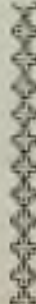
**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

HOBBLING THE
FREE MARKET

Most people are aware of the problems confronting American farmers today. However, few realize that most of these difficulties were caused by turning our backs on the free competitive market.

In a nutshell, the politicians in Washington "bought" millions of farm votes with agricultural aid programs. Over the last half-century, America's once independent farmers were trained to "slop at the public

trough" rather than rely on free market signals.

As a consequence, federal aid to farmers in 1986 will be from \$24 to \$33 billion, according to various official estimates. Should the figure turn out to be the larger, and it probably will, that's an average of \$15,000 to each of the country's 2.2 million farmers. All of that agricultural welfare must of course come from taxpayers.

The bottom line is we have too many farmers growing too much food. Farm economists have calculated that about 30 million acres would have to be taken out of production to bring supply and demand into equilibrium.

We pride ourselves in having a free enterprise or market economy. At one time we did, but due to government intervention in the marketplace, as in agriculture, we have severely impaired its functioning.

The market continues to operate,

however, even though it is impeded, but because of the intervention it receives false signals and in the case of agriculture, the farm mess is the consequence.

The free market is probably the most important element of a voluntary economy, for with it man exercises the highest degree of economic freedom as he guides production and consumption through the expression of his wants.

The satisfaction of the wants of consumers is the sole purpose of economic production. And the finest method ever devised for guiding production is the free price system. By means of this system our millions of consumers, through their purchases or refusals to purchase, actually "vote" for or against the production of all the millions of items produced in America, including farm commodities.

The argument is sometimes advanced that our economy is so

complex that we must have central planning by government. Actually, this is the best reason we should leave the market alone. The more complex it becomes, the more important it is to leave economic calculation to the individual decisions of consumers in the market place.

As the late economist Arthur Okum once wrote: "Every day for the past two centuries, our economy (as well as those of other advanced Western countries) has confirmed the validity of Adam Smith's theory of the 'invisible hand.' The competitive market-place transmits signals to producers that reflect the values of consumers, offering profits for the production of those goods whose value to consumers exceeds their cost to producers. Profitability becomes the magnet that pulls resources into their most productive uses. Thus, in the competitive market-place, economic self-interest becomes an engine of social welfare."

SCHOLARSHIP IN
CZECHOSLOVAK MUSICJan Loewenbach Graduate
Scholarship in Musicology for
Czechoslovak Music

The Jan Loewenbach Graduate Scholarship in Musicology for the Study of Czechoslovak Music has been established at the Department of Music, San Diego State University, with the support of the Loewenbach family and individual donors. The scholarship will assist graduate students working in Czechoslovak music toward the M. A. Musicology. They will have access to materials in the Loewenbach Collection. Some linguistic background in Czech or Slovak will be helpful but not mandatory to the study. Applications will be reviewed biannually and must be received by April 1 or November 1 for the following semesters. Scholarships of up to \$1,000 will be awarded.

Jan Loewenbach (1880-1972) was a distinguished attorney, music critic and publicist of Czechoslovak music. He received the degree of Doctor of Jurisprudence from Charles University, Prague in 1910 and practised law in Czechoslovakia until 1939. As an attorney, he formulated the copyright laws in Czechoslovakia to protect the rights of composers and authors. As a music critic and publicist, he wrote for numerous European music journals, championing the cause of Czechoslovak contemporary

music. He was a close friend of Leoš Janáček, Jaroslav Křička, Bohuslav Martinů and other Czechoslovak composers. Under the pseudonym of J.L. Budin, he wrote the librettos for Martinů's first opera „The Soldier and the Dancer” and Křička's „The Gentleman in White”. With the outbreak of World War II, he emigrated to the United States where he continued his active support of Czechoslovak music in New York City as the cultural advisor to the Czechoslovak Information Office. He planned the celebrations for the Dvořák Centennial in 1941, wrote an extensive book on Smetana (unpublished), arranged the first American performance in English of Dvořák's „Rusalka” in Detroit in 1945, and was in close touch with Jarmila Novotná, Rudolf Firkušný, Bohuslav Martinů and other Czechoslovak artists. Dr. Loewenbach went back to Czechoslovakia after the war and then returned to the United States. He went into retirement in New York. The Loewenbach family donated the personal papers from his American period to the San Diego State University Library.

For application or information, please write to Dr. Jaroslav Mráček, Department of Music, San Diego University, San Diego, CA 92182. Telephone (619) 265-6036 or 265-6031. The Friends of Czechoslovak Music, SDSU support scholarship in music.

Polonia Foundation
elects officers

Casimir Bielen, retired school principal, was elected as the president of the Polonia Foundation of Ohio. Others elected were Dr. Stanley Preebe, vice president; Mrs. Doris Sternik, secretary; Chester Ostrowski, treasurer; Edmund Goodwin, direc-

tor; Mrs. Genevieve Lewandowski, director; Violet Paul, director. Other directors serving are Carolyn Maresky, Gerald Broski, Mayor Raymond Grabow, Stanley Samek, George Stricker, Mathew Lobas, and Casimer Choromonski. An installation dinner was held at Eddy's West

Chalet in N. Ridgeville. Outgoing president Carolyn Maresky expressed appreciation and recognition to the officers and directors for their devoted support. Maresky continued by documenting the continued growth of the foundation. The number and amount of scholarship assistant grants continue to grow year after year.

Scholarship assistance grants

The Polonia Foundation is again offering scholarship assistant grants to students of Polish descent who are residents of Ohio attending an accredited college or university or to high school graduates. Applications for all scholarships assistant grants are available by mailing a postcard to George Stricker, Scholarship Chairman, at 6968 Broadway Avenue, Cleveland, Ohio 44105. The recipients of the grants will be publicly announced at the „Annual Pulaski Scholarship Awards Banquet” to be held in October of 1987.

Honorary Knights and Grand Ladies of Pulaski

Membership is also open to join the Knights of Pulaski or the Grand Ladies of Pulaski. Information is available by calling Mrs. Doris Sternik at 467-5344.

The Foundation, established in 1963, was formed to give scholarship assistant grants to students of Polish descent residing in Ohio. It is a non-profit organization. Donations are tax exempt.

Save the church of
your heritage

Driving west on the innerbelt bridge, I always watch for the spires of St. Michael's as they seem to move across the skyline. To me these spires are a symbol of the many older parishes in Cleveland who are struggling and sacrificing to stay in existence and to preserve their heritage of faith, community, and beauty.

Most Cleveland Catholics trace their roots to one of the older, usually ethnic, parishes of the city. If their old parish is closed, as some have been, they will feel it deeply. This is a loss that does not have to happen. We already mourn for several closed parishes or razed churches, but it is not too late to save the other parishes which have a similar heritage.

In which parish of the city are your roots? Would you weep at its passing? Will you come forth, when it is too late, with generous offers of assistance? What are you doing now to save your old parish?

When is the last time you vis-

ited your parish to attend Mass or some other function? Have your children ever visited or worshipped in the church of their heritage? Do you celebrate your anniversary with a gift to the church in which you were married? Do you express gratitude for the gift of faith by an offering to the church where you were baptized? Is your former parish on your Christmas, Easter, feast day gift list? Do you support its fund-raising activities?

„This could never be replaced” is often said about our old churches. Have you contributed to help preserve or restore the beauty of your church? If the many people who love and appreciate the parish they grew up in would send even a small gift each year, this would go a long way toward preventing the heartbreak of its closing.

As a first step, come home to your roots. Visit the parish where you grew up. Bring your family to worship in the parish of their heritage. You will find a warm welcome there.

Sister Reean Coyne, SND, St. Michael Church, Cleveland.